

ตารางที่ 4-34 แสดงผลผู้ประกอบการเพศหญิงมีขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการเพศชาย

ขีดความสามารถ	ชาย (N = 4)			หญิง (N = 13)		
	μ	σ	ระดับขีด ความสามารถ	μ	σ	ระดับขีด ความสามารถ
ขีดความสามารถทั่วไป						
ความสามารถทางด้าน การตลาด	4.38	0.75	มาก	4.04	0.59	มาก
ความรู้ด้านเศรษฐกิจ	4.25	0.65	มาก	3.50	0.61	ปานกลาง
ความสามารถด้านการ บริหารจัดการธุรกิจ	4.50	0.43	มาก	4.69	0.37	มากที่สุด
ความรู้ด้านการเงินและ การบัญชี	4.00	0.82	มาก	3.62	0.65	มาก
การสร้างเครือข่าย	4.38	0.48	มาก	3.92	0.79	มาก
การฝึกอบรมพนักงาน	4.50	0.58	มาก	4.15	0.69	มาก
การใช้คอมพิวเตอร์	3.75	0.50	มาก	4.00	0.91	มาก
ความสามารถในการ ติดต่อสื่อสาร	4.13	0.63	มาก	4.04	0.63	มาก
ความรู้ด้านระเบียบ ข้อบังคับและกฎหมาย	4.38	0.48	มาก	3.92	0.57	มาก
รวม	4.30	0.34	มาก	4.04	0.37	มาก

จากตารางที่ 4-34 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศชายมีขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าเพศหญิง มีค่าเฉลี่ย 4.30 และ 4.04 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เพศชายมีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าเพศหญิง 7 ด้าน ได้แก่ ความสามารถทางด้านการตลาด ความรู้ด้านเศรษฐกิจ ความรู้ด้านการเงินและการบัญชี การสร้างเครือข่าย การฝึกอบรมพนักงาน ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร และความรู้ด้านระเบียบข้อบังคับ และกฎหมายสำหรับเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยมากกว่าเพศชาย 2 ด้าน ได้แก่ ความสามารถการบริหารจัดการและการใช้คอมพิวเตอร์

ตารางที่ 4-35 แสดงผลผู้ประกอบการที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีจิตความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบกรกลุ่มอื่น

	20-30 ปี (N=3)		31-40 ปี (N=7)		41-50 ปี (N=5)		51-60 ปี (N=1)		60 ปีขึ้นไป (N=1)		
	μ	σ	ระดับ จิตความ สามารถ	μ	σ	ระดับ จิตความ สามารถ	μ	σ	ระดับ จิตความ สามารถ	μ	σ
จิตความสามารถ											
จิตความสามารถทั่วไป											
ความสามารถทางด้านการตลาด	3.83	0.29	มาก	4.36	0.56	มาก	3.90	0.74	ปานกลาง	5.00	มากที่สุด
ความรู้ด้านเศรษฐกิจ	3.17	0.76	ปานกลาง	3.64	0.63	มาก	4.00	0.79	มาก	3.50	ปานกลาง
ความสามารถด้านการบริหาร	4.33	0.58	มาก	4.76	0.37	มากที่สุด	4.67	0.24	มากที่สุด	4.33	มากที่สุด
จัดการธุรกิจ											
ความรู้ด้านการเงินและการบัญชี	3.00	1.00	ปานกลาง	3.86	0.38	มาก	4.00	0.71	ปานกลาง	4.00	มาก
การสร้างเครือข่าย	3.00	0.00	ปานกลาง	4.14	0.48	มาก	4.10	0.74	มากที่สุด	5.00	มากที่สุด
การฝึกอบรมพนักงาน	4.00	0.00	มาก	4.43	0.53	มาก	3.80	0.84	มากที่สุด	5.00	มากที่สุด
การใช้คอมพิวเตอร์	4.33	1.15	มาก	3.86	0.69	มาก	3.80	0.84	ปานกลาง	5.00	มากที่สุด
ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร	4.00	0.00	มาก	4.14	0.48	มาก	3.60	0.65	มากที่สุด	5.00	มากที่สุด
ความรู้ด้านระเบียบข้อบังคับและกฎหมาย	3.83	0.29	มาก	4.43	0.53	มาก	3.60	0.55	มาก	4.00	มาก
รวม	3.75	0.23	มาก	4.24	0.32	มาก	4.00	0.38	มาก	4.19	มากที่สุด

จากตารางที่ 4-35 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป มีขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น มีค่าเฉลี่ย 4.63 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีอายุระหว่าง 20 - 30 ปี มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปต่ำกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในทุกด้าน

ผู้ประกอบการที่มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในด้านความรู้ด้านระเบียบข้อบังคับและกฎหมาย

ผู้ประกอบการที่มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 2 ด้าน ได้แก่ ความรู้ด้านเศรษฐกิจ และความรู้ด้านการเงินและการบัญชี

ผู้ประกอบการที่มีอายุระหว่าง 51 - 60 ปี มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 4 ด้าน ได้แก่ ความรู้ด้านเศรษฐกิจ การสร้างเครือข่าย การฝึกอบรมพนักงาน และความสามารถในการติดต่อสื่อสาร

และผู้ประกอบการที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 7 ด้าน ได้แก่ ความสามารถทางด้านการตลาด ความสามารถด้านการบริหารจัดการธุรกิจ ความรู้ด้านการเงินและการบัญชี การสร้างเครือข่าย การฝึกอบรมพนักงาน การใช้คอมพิวเตอร์และความสามารถในการติดต่อสื่อสาร

ตารางที่ 4-36 แสดงผลผู้ประกอบกิจการที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีจิตความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบกรกลุ่มอื่น

จิตความสามารถ	มัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือต่ำกว่า (N=2)			อนุปริญญา/ ปวช./ ปวส. (N=3)			ปริญญาตรี (N=10)			สูงกว่าปริญญาตรี (N=2)		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
จิตความสามารถทั่วไป												
ความสามารถทางด้านการตลาด	3.75	0.35	มาก	3.83	0.29	มาก	4.15	0.71	มาก	4.75	0.35	มากที่สุด
ความรู้ด้านเศรษฐกิจ	3.25	1.06	ปานกลาง	3.17	0.58	ปานกลาง	3.75	0.54	มาก	4.50	0.71	มาก
ความสามารถด้านการบริหารจัดการธุรกิจ	4.00	0.00	มาก	4.56	0.51	มากที่สุด	4.77	0.27	มากที่สุด	4.83	0.24	มากที่สุด
ความรู้ด้านการเงินและการบัญชี	2.50	0.71	น้อย	3.67	0.58	มาก	3.80	0.42	มาก	4.50	0.71	มาก
การสร้างเครือข่าย	3.00	0.00	ปานกลาง	3.83	0.29	มาก	4.20	0.75	มาก	4.50	0.71	มาก
การฝึกอบรมพนักงาน	4.00	0.00	มาก	4.33	0.58	มาก	4.20	0.79	มาก	4.50	0.71	มาก
การใช้คอมพิวเตอร์	4.00	1.41	มาก	4.00	1.00	มาก	3.90	0.88	มาก	4.00	0.00	มาก
ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร	4.00	0.00	มาก	3.83	0.29	มาก	4.05	0.72	มาก	4.50	0.71	มาก
ความรู้ด้านระเบียบข้อบังคับและกฎหมาย	3.75	0.35	มาก	4.33	0.58	มาก	3.85	0.53	มาก	4.75	0.35	มากที่สุด
รวม	3.63	0.09	มาก	3.98	0.18	มาก	4.14	0.34	มาก	4.59	0.13	มากที่สุด

จากตารางที่ 4-36 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น มีค่าเฉลี่ย 4.59 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือต่ำกว่า มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในด้านการใช้คอมพิวเตอร์

ผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับ อนุปริญญา/ ปวช./ ปวส. มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในด้านการใช้คอมพิวเตอร์

ผู้ประกอบการที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปต่ำกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในทุกด้าน

ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปสูงกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในทุกด้าน ได้แก่ ความสามารถทางการตลาด ความรู้ด้านเศรษฐกิจ ความสามารถด้านการบริหารจัดการธุรกิจ ความรู้ด้านการเงินและการบัญชี การสร้างเครือข่าย การฝึกอบรมพนักงาน การใช้คอมพิวเตอร์ ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร และความรู้ด้านระเบียบข้อบังคับและกฎหมาย

ตารางที่ 4-37 แสดงผลผู้ประกอบกิจการที่มีประสบการณ์การทำงานในธุรกิจสหระหว่าง 1 – 5 ปี มีจิตความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบกรกลุ่มอื่น

	ต่ำกว่า 1 ปี (N = 1)			6 – 10 ปี (N = 3)			10 ปีขึ้นไป (N = 1)		
	μ	σ	ระดับ จิตความ สามารถ	μ	σ	ระดับ จิตความ สามารถ	μ	σ	ระดับ จิตความ สามารถ
จิตความสามารถทั่วไป									
จิตความสามารถทางการตลาด	4.00	0.58	มาก	3.50	0.50	ปานกลาง	5.00		มากที่สุด
ความรู้ด้านเศรษฐกิจ	3.00	0.75	ปานกลาง	3.67	0.58	มาก	3.50		ปานกลาง
จิตความสามารถด้านการบริหารจัดการ	5.00	0.41	มากที่สุด	4.64	0.41	มากที่สุด	4.44	0.19	มากที่สุด
ธุรกิจ									
ความรู้ด้านการเงินและการบัญชี	4.00	0.78	มาก	3.67	0.58	มาก	4.00		มาก
การสร้างเครือข่าย	3.00	0.64	ปานกลาง	4.00	0.64	มาก	4.17	1.04	มากที่สุด
การฝึกอบรมพนักงาน	4.00	0.49	มาก	4.33	0.49	มาก	3.67	1.15	มากที่สุด
การใช้คอมพิวเตอร์	5.00	0.75	มากที่สุด	3.75	0.75	มาก	4.00	1.00	มากที่สุด
จิตความสามารถในการติดต่อสื่อสาร	4.00	0.36	มาก	4.08	0.36	มาก	3.67	1.26	มากที่สุด
ความรู้ด้านระเบียบข้อบังคับและ	4.00	0.64	มาก	4.13	0.64	มาก	3.67	0.29	มาก
กฎหมาย									
รวม	4.00	0.36	มาก	4.13	0.36	มาก	3.88	0.39	มากที่สุด

จากตารางที่ 4-37 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์การทำงานในธุรกิจสปา 10 ปีขึ้นไป มีขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น มีค่าเฉลี่ย 4.63 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์การทำงานในธุรกิจสปาดำต่ำกว่า 1 ปี มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 4 ด้าน ได้แก่ ความสามารถด้านการบริหารจัดการธุรกิจ ความรู้ด้านการเงินและการบัญชี การใช้คอมพิวเตอร์ และความรู้ด้านระเบียบข้อบังคับและกฎหมาย

ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์การทำงานในธุรกิจสปาระหว่าง 1-5 ปี มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในด้านความรู้ด้านเศรษฐกิจ

ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์การทำงานในธุรกิจสปาระหว่าง 6 - 10 ปี มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปต่ำกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในทุกด้าน

และผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์การทำงานในธุรกิจสปา 10 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 8 ด้าน ได้แก่ ความสามารถทางด้านการตลาด ความสามารถด้านการบริหารจัดการธุรกิจ ความรู้ด้านการเงินและการบัญชี การสร้างเครือข่าย การฝึกอบรมพนักงาน การใช้คอมพิวเตอร์ ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร และความรู้ด้านระเบียบข้อบังคับและกฎหมาย

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจส่งผลต่อขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทสถานประกอบการสปามาตรฐาน ในภาคตะวันออกแตกต่างกัน

ส่วนที่ 4.3 ผลการทดสอบสมมติฐานข้อมูลในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการกับขีดความสามารถหลัก

ตารางที่ 4-38 แสดงผลผู้ประกอบการที่มีทำเลที่ตั้งของสถานประกอบการในจังหวัดชลบุรี มีขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

	ชลบุรี (N = 6)			ระยอง (N = 5)			จันทบุรี (N = 3)			ตราด (N = 3)		
	μ	σ	ระดับ ขีดความสามารถ	μ	σ	ระดับ ขีดความสามารถ	μ	σ	ระดับ ขีดความสามารถ	μ	σ	ระดับ ขีดความสามารถ
ขีดความสามารถหลัก												
ความรู้ด้านความสะอาด	4.94	0.14	มากที่สุด	4.80	0.18	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.56	0.51	มากที่สุด
ความรู้ด้านการบำบัดด้วยน้ำ/ วาริบำบัด	4.67	0.52	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด	4.67	0.58	มากที่สุด
ความรู้ด้านการบำบัดด้วยมือ	4.89	0.17	มากที่สุด	4.80	0.30	มากที่สุด	4.67	0.33	มากที่สุด	4.33	0.88	มาก
ความรู้ด้านเครื่องมือและ ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในสปา	4.54	0.37	มากที่สุด	4.70	0.27	มากที่สุด	4.83	0.14	มากที่สุด	4.33	0.76	มาก
ความมีใจรักในงานบริการ	4.08	0.49	มาก	4.30	0.27	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด	4.33	0.58	มาก
ความซื่อสัตย์ต่อลูกค้า	4.92	0.20	มากที่สุด	4.40	0.22	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด	4.50	0.50	มาก
จรรยาบรรณในการดำเนิน กิจการสปา	5.00	0.00	มากที่สุด	4.90	0.22	มากที่สุด	4.83	0.29	มากที่สุด	4.83	0.29	มากที่สุด
รวม	4.73	0.18	มากที่สุด	4.68	0.12	มากที่สุด	4.82	0.16	มากที่สุด	4.47	0.31	มาก

จากตารางที่ 4-38 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีทำเลที่ตั้งของสถานประกอบการในจังหวัดจันทบุรี มีขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น มีค่าเฉลี่ย 4.82 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีทำเลที่ตั้งของสถานประกอบการในจังหวัดชลบุรี มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 2 ด้าน ได้แก่ ความรู้ด้านการบำบัดด้วยมือ และจรรยาบรรณในการดำเนินกิจการสปา

ผู้ประกอบการที่มีทำเลที่ตั้งของสถานประกอบการในจังหวัดระยอง มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในด้านความรู้ด้านการบำบัดด้วยน้ำหรือวารีบำบัด

ผู้ประกอบการที่มีทำเลที่ตั้งของสถานประกอบการในจังหวัดจันทบุรี มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 4 ด้าน ได้แก่ ความรู้ด้านความสะอาด ความซื่อสัตย์ต่อลูกค้า ความมีใจรักในงานบริการ และความรู้ด้านเครื่องมือและผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในสปา

ผู้ประกอบการที่มีทำเลที่ตั้งของสถานประกอบการในจังหวัดตราด มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถหลักต่ำกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในทุกด้าน

ตารางที่ 4-39 แสดงผลผู้ประกอบอาชีพที่ระยะเวลาดำเนินงาน 4-6 ปี มีขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบอาชีพกลุ่มอื่น

ขีดความสามารถ	6 เดือน - 1 ปี (N = 1)			1 - 3 ปี (N = 11)			4 - 6 ปี (N = 4)			7 - 10 ปี (N = 1)		
	μ	σ	ระดับ ขีดความ สามารถ	μ	σ	ระดับ ขีดความ สามารถ	μ	σ	ระดับ ขีดความ สามารถ	μ	σ	ระดับ ขีดความ สามารถ
ขีดความสามารถหลัก												
ความรู้ด้านความสะอาด	5.00		มากที่สุด	4.85	0.31	มากที่สุด	4.75	0.17	มากที่สุด	5.00		มากที่สุด
ความรู้ด้านการบำบัดด้วยน้ำ/ วาริบำบัด	4.00		มาก	4.82	0.40	มากที่สุด	4.75	0.50	มากที่สุด	4.00		มาก
ความรู้ด้านการบำบัดด้วยมือ	3.33		ปานกลาง	4.88	0.22	มากที่สุด	4.67	0.27	มากที่สุด	4.67		มากที่สุด
ความรู้ด้านเครื่องมือและ ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในสปา	3.50		ปานกลาง	4.61	0.28	มากที่สุด	4.75	0.35	มากที่สุด	5.00		มากที่สุด
ความมีใจรักในงานบริการ	4.00		มาก	4.32	0.51	มาก	4.13	0.25	มาก	5.00		มากที่สุด
ความซื่อสัตย์ต่อลูกค้า	4.50		มาก	4.86	0.23	มากที่สุด	4.25	0.29	มาก	5.00		มากที่สุด
จรรยาบรรณในการดำเนิน กิจการสปา	5.00		มากที่สุด	4.86	0.23	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00		มากที่สุด
รวม	4.12		มาก	4.74	0.15	มากที่สุด	4.63	0.10	มากที่สุด	4.88		มากที่สุด

จากตารางที่ 4-39 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการระหว่าง 7 – 10 ปี มีขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น มีค่าเฉลี่ย 4.88 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการ 6 เดือน - 1 ปี มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 2 ด้าน ได้แก่ ความรู้ด้านความสะอาด และจรรยาบรรณในการดำเนินกิจการสปา

ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการระหว่าง 1 - 3 ปี มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 2 ด้าน ได้แก่ ความรู้ด้านการบำบัดด้วยน้ำหรือวาริบำบัด และความรู้ด้านการบำบัดด้วยมือ

ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการระหว่าง 4 - 6 ปี มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในด้านจรรยาบรรณในการดำเนินกิจการสปา

และผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการระหว่าง 7 - 10 ปี มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 5 ด้าน ได้แก่ ความรู้ด้านความสะอาด ความรู้ด้านเครื่องมือและผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในสปา ความมีใจรักในงานบริการ ความซื่อสัตย์ต่อลูกค้า และจรรยาบรรณในการดำเนินกิจการสปา

ตารางที่ 4-40 แสดงผลผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนของกิจการ 1,000,001 – 5 ล้านบาท มีจิตความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบกรกลุ่มอื่น

	I แชน - 5 แสนบาท (N = 3)			500,001 – 1 ล้านบาท (N = 6)			1,000,001 – 5 ล้านบาท (N = 5)			5,000,001 – 10 ล้านบาท (N = 1)			มากกว่า 10 ล้านบาท (N = 1)			
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	
จิตความสามารถ			ระดับ			ระดับ			ระดับ			ระดับ			ระดับ	
			จิตความ			จิตความ			จิตความ			จิตความ			จิตความ	
			สามารถ			สามารถ			สามารถ			สามารถ			สามารถ	
จิตความสามารถ																
หลัก																
ความรู้ด้านความ	4.89	0.19	มากที่สุด	4.89	0.17	มากที่สุด	4.67	0.41	มากที่สุด	5.00	มากที่สุด	5.00	มากที่สุด	4.89	0.19	มากที่สุด
สะอาด																
ความรู้ด้านการ	4.00	0.00	มาก	4.83	0.41	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด	5.00	มากที่สุด	5.00	มากที่สุด	4.00	0.00	มาก
บำบัดด้วยน้ำหรือ																
วารีบำบัด																
ความรู้ด้านการ	4.33	0.88	มาก	4.67	0.30	มากที่สุด	4.87	0.18	มากที่สุด	5.00	มากที่สุด	5.00	มากที่สุด	4.33	0.88	มาก
บำบัดด้วยมือ																
ความรู้ด้าน	4.17	0.63	มาก	4.83	0.20	มากที่สุด	4.45	0.33	มาก	4.75	มากที่สุด	5.00	มากที่สุด	4.17	0.63	มาก
เครื่องมือและ																
ผลิตภัณฑ์ที่ใช้																
ในสปา																
ความเข้าใจในงาน	4.00	0.50	มาก	4.33	0.52	มาก	4.30	0.45	มาก	4.00	มาก	5.00	มากที่สุด	4.00	0.50	มาก
บริการ																

ตารางที่ 4-40 (ต่อ)

ขีดความสามารถ	1 แสน - 5 แสนบาท (N = 3)			500,001 - 1 ล้านบาท (N = 6)			1,000,001 - 5 ล้านบาท (N = 5)			5,000,001 - 10 ล้านบาท (N = 1)			ไม่มีทุนจดทะเบียน (N = 1)		
	μ	σ	ระดับ ขีดความ สามารถ	μ	σ	ระดับ ขีดความ สามารถ	μ	σ	ระดับ ขีดความ สามารถ	μ	σ	ระดับ ขีดความ สามารถ	μ	σ	ระดับ ขีดความ สามารถ
ความซื่อสัตย์ต่อ ลูกค้า	4.67	0.29	มาก ที่สุด	4.67	0.52	มาก ที่สุด	4.70	0.27	มาก	5.00	5.00	มากที่สุด	5.00	มากที่สุด	มากที่สุด
จรรยาบรรณในการ ดำเนินกิจการสปา	5.00	0.00	มาก ที่สุด	4.92	0.20	มาก	4.80	0.27	มาก	5.00	5.00	มากที่สุด	5.00	มากที่สุด	มากที่สุด
รวม	4.45	0.30	มาก	4.75	0.14	มาก	4.64	0.11	มาก	4.82	มากที่สุด	มากที่สุด	5.00	มากที่สุด	มากที่สุด
										4.67	0.29	มากที่สุด	4.45	0.30	มากที่สุด

จากตารางที่ 4-40 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนของกิจการมากกว่า 10 ล้านบาท มีขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น มีค่าเฉลี่ย 5.00 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนของกิจการ 1 แสน – 5 แสนบาท มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในด้านจรรยาบรรณในการดำเนินกิจการสปา

ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนของกิจการ 500,001 – 1 ล้านบาท มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถหลักต่ำกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในทุกด้าน

ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนของกิจการ 1,000,001 – 5 ล้านบาท มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถหลักต่ำกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในทุกด้าน

ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนของกิจการ 5,000,001 – 10 ล้านบาท มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 5 ด้าน ได้แก่ ความรู้ด้านความสะอาด ความรู้ด้านการบำบัดด้วยน้ำหรือวารีบำบัด ความรู้ด้านการบำบัดด้วยมือ จรรยาบรรณในการดำเนินกิจการสปา และความซื่อสัตย์ต่อลูกค้า

ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนของกิจการ มากกว่า 10 ล้านบาท มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 6 ด้าน ได้แก่ ความรู้ด้านความสะอาด ความรู้ด้านการบำบัดด้วยมือ ความรู้ด้านเครื่องมือและผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในสปา ความมีใจรักในงานบริการ ความซื่อสัตย์ต่อลูกค้า และจรรยาบรรณในการดำเนินกิจการสปา

และผู้ประกอบการที่ไม่มีทุนจดทะเบียนของกิจการ มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในด้านจรรยาบรรณในการดำเนินกิจการสปา

ตารางที่ 4-41 แสดงผลผู้ประกอบกิจการที่มีจำนวนพนักงานของกิจการต่ำกว่า 10 คน มีขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบกิจการกลุ่มอื่น

	ต่ำกว่า 10 คน (N = 8)			10 – 20 คน (N = 5)			21 – 30 คน (N = 3)			มากกว่า 30 คน (N = 1)		
	μ	σ	ระดับ ขีดความ สามารถ	μ	σ	ระดับ ขีดความ สามารถ	μ	σ	ระดับ ขีดความ สามารถ	μ	σ	ระดับ ขีดความ สามารถ
ขีดความสามารถหลัก												
ความรู้ด้านความสะอาด	4.92	0.15	มากที่สุด	4.67	0.41	มากที่สุด	4.89	0.19	มากที่สุด	5.00		มากที่สุด
ความรู้ด้านการบำบัดด้วยน้ำ/ วารีบำบัด	4.50	0.53	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.00		มาก
ความรู้ด้านการบำบัดด้วยมือ	4.75	0.24	มากที่สุด	4.87	0.30	มากที่สุด	4.89	0.19	มากที่สุด	3.33		ปานกลาง
ความรู้ด้านเครื่องมือและผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในสปา	4.63	0.35	มากที่สุด	4.75	0.18	มากที่สุด	4.67	0.38	มากที่สุด	3.50		ปานกลาง
ความมีใจรักในงานบริการ	4.25	0.53	มาก	4.40	0.42	มาก	4.33	0.58	มาก	4.00		มาก
ความซื่อสัตย์ต่อลูกค้า	4.75	0.38	มากที่สุด	4.60	0.42	มากที่สุด	4.83	0.29	มากที่สุด	4.50		มาก
จรรยาบรรณในการดำเนินกิจการ สปา	4.94	0.18	มากที่สุด	4.80	0.27	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00		มากที่สุด
รวม	4.70	0.16	มากที่สุด	4.72	0.11	มากที่สุด	4.78	0.21	มากที่สุด	4.12		มาก

จากตารางที่ 4-41 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงานของกิจการ 21 – 30 คน มีขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น มีค่าเฉลี่ย 4.78 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงานของกิจการต่ำกว่า 10 คน มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถหลักต่ำกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในทุกด้าน

ผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงานของกิจการ 10 – 20 คน มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ด้านการบำบัดด้วยน้ำหรือวารีบำบัด ความรู้ด้านเครื่องมือและผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในสปา และความมีใจรักในงานบริการ

ผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงานของกิจการ 21 – 30 คน มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 4 ด้าน ได้แก่ ความรู้ด้านการบำบัดด้วยน้ำหรือวารีบำบัด ความรู้ด้านการบำบัดด้วยมือ ความเชื่อสัจย์ต่อลูกค้า และจรรยาบรรณในการดำเนินกิจการสปา

และผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงานของกิจการมากกว่า 30 คน มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 2 ด้าน ได้แก่ ความรู้ด้านความสะดวกและจรรยาบรรณในการดำเนินกิจการสปา

ตารางที่ 4-42 แสดงผลผู้ประกอบการที่มีประเภทลูกค้าส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติมีขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

ขีดความสามารถ	ชาวไทย (N = 13)		ชาวต่างชาติ (N = 4)		ระดับขีดความสามารถ	
	μ	σ	ระดับขีดความสามารถ	μ		σ
ขีดความสามารถหลัก						
ความรู้ด้านความสะดวก	4.87	0.17	มากที่สุด	4.75	0.50	มากที่สุด
ความรู้ด้านการบำบัดด้วยน้ำหรือวารีบำบัด	4.69	0.48	มากที่สุด	4.75	0.50	มากที่สุด
ความรู้ด้านการบำบัดด้วยมือ	4.64	0.46	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
ความรู้ด้านเครื่องมือและผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในสปา	4.60	0.46	มากที่สุด	4.63	0.14	มากที่สุด
ความมีใจรักในงานบริการ	4.31	0.43	มาก	4.25	0.65	มาก
ความเชื่อสัจย์ต่อลูกค้า	4.65	0.38	มากที่สุด	4.88	0.25	มากที่สุด
จรรยาบรรณในการดำเนินกิจการสปา	4.92	0.19	มากที่สุด	4.88	0.25	มากที่สุด
รวม	4.67	0.23	มากที่สุด	4.74	0.08	มากที่สุด

จากตารางที่ 4-42 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีประเภทลูกค้า ส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ มีขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น มีค่าเฉลี่ย 4.74 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

ผู้ประกอบการที่มีประเภทลูกค้าส่วนใหญ่เป็นชาวไทย มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ด้านความสะอาด ความมีใจรักในงานบริการ และจรรยาบรรณในการดำเนินกิจการสปา

ผู้ประกอบการที่มีประเภทลูกค้าส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 4 ด้าน ได้แก่ ความรู้ด้านการบำบัดด้วยน้ำหรือวารีบำบัด ความรู้ด้านการบำบัดด้วยมือ ความรู้ด้านเครื่องมือและผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในสปา และความซื่อสัตย์ต่อลูกค้า

ส่วนที่ 4.4 การทดสอบสมมติฐานข้อมูลในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการกับ ขีดความสามารถทั่วไป

ตารางที่ 4-43 แสดงผลผู้ประกอบการที่มีทำเลที่ตั้งของสถานประกอบการในจังหวัดชลบุรี มีความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

ขีดความสามารถ	ชลบุรี (N = 6)		ระยอง (N = 5)		จันทบุรี (N = 3)		ตราด (N = 3)		
	μ	σ	ระดับ ขีดความ สามารถ	μ	σ	ระดับ ขีดความ สามารถ	μ	σ	ระดับ ขีดความ สามารถ
ขีดความสามารถทั่วไป									
ความสามารถทางการตลาด	4.08	0.58	มาก	4.10	0.74	มาก	4.17	0.76	มาก
ความรู้ด้านเศรษฐกิจ	3.58	0.97	มาก	3.60	0.42	มาก	3.83	0.58	มาก
ความสามารถด้านการบริหารจัดการธุรกิจ	4.56	0.46	มากที่สุด	4.53	0.38	มากที่สุด	4.89	0.19	มากที่สุด
ความรู้ด้านการเงินและการบัญชี	3.50	1.05	ปานกลาง	4.00	0.00	มาก	3.67	0.58	มาก
การสร้างเครือข่าย	3.75	0.76	มาก	3.90	0.55	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด
การฝึกอบรมพนักงาน	4.33	0.52	มาก	3.60	0.55	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด
การใช้คอมพิวเตอร์	4.00	0.89	มาก	4.00	0.71	มาก	3.67	1.15	มาก
ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร	4.17	0.41	มาก	3.60	0.74	มาก	4.33	0.58	มาก
ความรู้ด้านระเบียบข้อบังคับและกฎหมาย	4.33	0.61	มาก	3.80	0.27	มาก	3.50	0.50	ปานกลาง
รวม	4.08	0.45	มาก	3.95	0.32	มาก	4.23	0.36	มาก

จากตารางที่ 4-43 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีทำเลที่ตั้งในจังหวัดตราด มีขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น มีค่าเฉลี่ย 4.27 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีทำเลที่ตั้งของสถานประกอบการในจังหวัดชลบุรี มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 2 ด้าน ได้แก่ ความรู้ด้านการเงินและการบัญชี และการใช้คอมพิวเตอร์

ผู้ประกอบการที่มีทำเลที่ตั้งของสถานประกอบการในจังหวัดระยอง มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 2 ด้าน ได้แก่ ความรู้ด้านการบำบัดด้วยน้ำหรือวาริบำบัด

ผู้ประกอบการที่มีทำเลที่ตั้งของสถานประกอบการในจังหวัดจันทบุรี มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 6 ด้าน ได้แก่ ความสามารถทางด้านการตลาด ความรู้ด้านเศรษฐกิจ ความสามารถด้านการบริหารจัดการธุรกิจ การสร้างเครือข่าย การฝึกอบรมพนักงาน และความสามารถในการติดต่อสื่อสาร

ผู้ประกอบการที่มีทำเลที่ตั้งของสถานประกอบการในจังหวัดตราด มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 6 ด้าน ได้แก่ ความสามารถทางด้านการตลาด ความรู้ด้านเศรษฐกิจ การฝึกอบรมพนักงาน การใช้คอมพิวเตอร์ ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร และความรู้ด้านระเบียบข้อบังคับและกฎหมาย

ตารางที่ 4-44 แสดงผลผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาดำเนินงานต่ำกว่า 1-3 ปี มีขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

ขีดความสามารถ	6 เดือน-1 ปี (N = 1)		1-3 ปี (N = 11)		4-6 ปี (N = 4)		7-10 ปี (N = 1)		
	μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ	
ขีดความสามารถทั่วไป									
ขีดความสามารถด้านการตลาด	4.00	มาก	4.14	0.55	มาก	3.88	0.85	5.00	มากที่สุด
ความรู้ด้านเศรษฐกิจ	3.00	ปานกลาง	3.77	0.79	มาก	3.63	0.48	3.50	ปานกลาง
ขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการธุรกิจ	5.00	มากที่สุด	4.61	0.42	มากที่สุด	4.58	0.32	5.00	มากที่สุด
ความรู้ด้านการเงินและการบัญชี	4.00	มาก	3.64	0.81	มาก	3.75	0.50	4.00	มาก
การสร้างเครือข่าย	3.00	ปานกลาง	4.00	0.67	มาก	4.13	0.85	5.00	มากที่สุด
การฝึกอบรมพนักงาน	4.00	มาก	4.36	0.50	มาก	3.75	0.96	5.00	มากที่สุด
การใช้คอมพิวเตอร์	5.00	มากที่สุด	3.82	0.75	มาก	3.75	0.96	5.00	มากที่สุด
ขีดความสามารถในการติดต่อสื่อสาร	4.00	มาก	4.05	0.35	มาก	3.88	1.11	5.00	มากที่สุด
ความรู้ด้านระเบียบข้อบังคับและกฎหมาย	4.00	มาก	4.14	0.67	มาก	3.75	0.29	4.00	มาก
รวม	4.00	มาก	4.11	0.37	มาก	3.97	0.37	4.63	มากที่สุด

จากตารางที่ 4-44 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาดำเนินกิจการระหว่าง 7 – 10 ปี มีขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น มีค่าเฉลี่ย 4.63 และเมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการ 6 เดือน - 1 ปี มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 3 ด้าน ได้แก่ ความสามารถด้านการบริหารจัดการธุรกิจ ความรู้ด้านการเงินและการบัญชี และการใช้คอมพิวเตอร์

ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการระหว่าง 1 - 3 ปี มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 2 ด้าน ได้แก่ ความรู้ด้านเศรษฐกิจ และความรู้ด้านระเบียบข้อบังคับและกฎหมาย

ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการระหว่าง 4 - 6 ปี มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปต่ำกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในทุกด้าน

และผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการระหว่าง 7 - 10 ปี มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 7 ด้าน ได้แก่ ความสามารถทางด้านการตลาด ความสามารถด้านการบริหารจัดการธุรกิจ ความรู้ด้านการเงินและการบัญชี การสร้างเครือข่าย การฝึกอบรมพนักงาน การใช้คอมพิวเตอร์ และความสามารถในการติดต่อสื่อสาร

ตารางที่ 4-45 แสดงผลผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนของกิจการ 5,000,001 – 10 ล้านบาท มีความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

	1 แสน – 5 แสนบาท (N = 3)		500,001 – 1 ล้านบาท (N = 6)		1,000,001 – 5 ล้านบาท (N = 5)		5,000,001 – 10 ล้านบาท (N = 1)		10 ล้านบาทขึ้นไป (N = 1)							
	μ	σ	ระดับ ขีดความสามารถ	μ	σ	ระดับ ขีดความสามารถ	μ	σ	ระดับ ขีดความสามารถ	μ	σ	ระดับ ขีดความสามารถ				
จิตความสามารถ	3.50	0.50	ปานกลาง	4.00	0.55	มาก	4.30	0.67	มาก	5.00	มากที่สุด	4.50	มาก	3.50	0.50	ปานกลาง
ความรู้ด้านเศรษฐกิจ	2.83	0.29	ปานกลาง	3.83	0.41	มาก	3.60	0.74	มาก	5.00	มากที่สุด	4.00	มาก	2.83	0.29	ปานกลาง
ความสามารถด้านการบริหารจัดการธุรกิจ	4.67	0.33	มากที่สุด	4.78	0.27	มากที่สุด	4.40	0.55	มาก	4.67	มากที่สุด	5.00	มากที่สุด	4.67	0.33	มากที่สุด
ความรู้ด้านการเงินและการบัญชี	3.67	0.58	มาก	3.67	0.52	มาก	3.40	0.89	ปานกลาง	5.00	มากที่สุด	4.00	มาก	3.67	0.58	มาก
การสร้างเครือข่าย	3.33	0.58	ปานกลาง	4.50	0.63	มาก	3.70	0.67	มาก	4.00	มาก	5.00	มากที่สุด	3.33	0.58	ปานกลาง
การฝึกอบรมพนักงาน	3.67	0.58	มาก	4.50	0.84	มาก	4.20	0.45	มาก	4.00	มาก	5.00	มากที่สุด	3.67	0.58	มาก

ตารางที่ 4-45 (ต่อ)

ขีดความสามารถ	500,001 – 1 ล้านบาท (N = 6)			1,000,001 – 5 ล้านบาท (N = 5)			5,000,001 – 10 ล้านบาท (N = 1)			ไม่มีทุนจดทะเบียน (N = 1)		
	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ	μ	σ
	ขีดความสามารถ			ขีดความสามารถ			ขีดความสามารถ			ขีดความสามารถ		
การใช้คอมพิวเตอร์	มาก	3.83	0.98	มาก	3.80	0.84	มาก	4.00		มาก	4.33	1.15
ความสามารถในการตัดสินใจสื่อสาร	ปานกลาง	4.25	0.61	มาก	4.00	0.35	มาก	4.00		มาก	3.50	0.87
ความรู้ด้านระเบียบข้อบังคับและกฎหมาย	มาก	3.67	0.41	มาก	4.10	0.55	มาก	4.50		มาก	4.17	0.76
รวม	มาก	4.18	0.24	มาก	4.00	0.44	มาก	4.50		มาก	3.77	0.30

จากตารางที่ 4-45 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนของกิจการมากกว่า 10 ล้านบาท มีขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น มีค่าเฉลี่ย 4.69 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนของกิจการ 1 แสน – 5 แสนบาท มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในด้านการใช้คอมพิวเตอร์

ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนของกิจการ 500,001 – 1 ล้านบาท มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปต่ำกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในทุกด้าน

ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนของกิจการ 1,000,001 – 5 ล้านบาท มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปต่ำกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในทุกด้าน

ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนของกิจการ 5,000,001 – 10 ล้านบาท มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 3 ด้าน ได้แก่ ความสามารถทางด้านการตลาด ความรู้ด้านเศรษฐกิจ และความรู้ด้านการเงินและการบัญชี

ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนของกิจการ มากกว่า 10 ล้านบาท มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 5 ด้าน ได้แก่ ความสามารถด้านการบริหารจัดการ ธุรกิจ การสร้างเครือข่าย การฝึกอบรมพนักงาน ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร และความรู้ด้านระเบียบข้อบังคับและกฎหมาย

และผู้ประกอบการที่ไม่มีทุนจดทะเบียนของกิจการ มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในด้านการใช้คอมพิวเตอร์

ตารางที่ 4-46 แสดงผลผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงานของกิจการ 10 – 20 คน มีจิตความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

จิตความสามารถ	6 เดือน – 1 ปี (N = 1)		1 – 3 ปี (N = 11)		4 – 6 ปี (N = 4)		7 – 10 ปี (N = 1)	
	μ	σ	μ	σ	μ	σ	μ	σ
จิตความสามารถทั่วไป								
จิตความสามารถทางการตลาด	3.81	0.59	4.50	0.50	4.33	0.76	4.00	มาก
ความรู้ด้านเศรษฐกิจ	3.38	0.69	4.20	0.57	3.83	0.29	3.00	ปานกลาง
จิตความสามารถด้านการบริหารจัดการธุรกิจ	4.63	0.38	4.60	0.37	มากที่สุด	มากที่สุด	5.00	มากที่สุด
ความรู้ด้านการเงินและการบัญชี	3.38	0.74	4.20	0.45	มาก	มาก	4.00	มาก
การสร้างเครือข่าย	4.06	0.86	4.20	0.27	มาก	1.00	3.00	ปานกลาง
การฝึกอบรมพนักงาน	4.38	0.74	4.00	0.71	มาก	0.58	4.00	มาก
การใช้คอมพิวเตอร์	4.00	1.07	4.00	0.00	มาก	0.58	ปานกลาง	มากที่สุด
จิตความสามารถในการติดต่อสื่อสาร	4.06	0.78	3.80	0.27	มาก	0.50	4.00	มาก
จิตความรู้ด้านระเบียบข้อบังคับและกฎหมาย	3.81	0.59	4.20	0.57	มาก	0.58	4.00	มาก
รวม	3.99	0.38	4.24	0.32	มาก	0.50	4.00	มาก

จากตารางที่ 4-46 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงานของกิจการ 10 – 20 คน มีขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น มีค่าเฉลี่ย 4.24 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงานของกิจการต่ำกว่า 10 คน มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น ในด้านการฝึกอบรมพนักงาน

ผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงานของกิจการ 10 – 20 คน มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 4 ด้าน ได้แก่ ความสามารถทางการตลาด ความรู้ด้านเศรษฐกิจ ความรู้ด้านการเงินและการบัญชี และการสร้างเครือข่าย

ผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงานของกิจการ 21 – 30 คน มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 2 ด้าน ได้แก่ ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร และความรู้ด้านระเบียบข้อบังคับและกฎหมาย

และผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงานของกิจการมากกว่า 30 คน มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 2 ด้าน ได้แก่ ความสามารถด้านการบริหารจัดการธุรกิจ และการฝึกอบรมพนักงาน

ตารางที่ 4-47 แสดงผลผู้ประกอบการที่มีประเภทลูกค้าส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ มีขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

ขีดความสามารถ	ชาวไทย (N = 13)			ชาวต่างชาติ (N = 4)		
	μ	σ	ระดับขีด ความสามารถ	μ	σ	ระดับขีด ความสามารถ
ขีดความสามารถทั่วไป						
ความสามารถทางด้าน การตลาด	4.08	0.64	มาก	4.25	0.65	มาก
ความรู้ด้านเศรษฐกิจ	3.69	0.66	มาก	3.63	0.85	มาก
ความสามารถด้านการ บริหารจัดการธุรกิจ	4.59	0.41	มากที่สุด	4.83	0.19	มากที่สุด
ความรู้ด้านการเงินและการ บัญชี	3.69	0.75	มาก	3.75	0.50	มาก
การสร้างเครือข่าย	4.04	0.83	มาก	4.00	0.41	มาก
การฝึกอบรมพนักงาน	4.15	0.69	มาก	4.50	0.58	มาก
การใช้คอมพิวเตอร์	3.92	0.86	มาก	4.00	0.82	มาก
ความสามารถในการ ติดต่อสื่อสาร	4.08	0.70	มาก	4.00	0.00	มาก
ความรู้ด้านระเบียบ ข้อบังคับและกฎหมาย	3.88	0.51	มาก	4.50	0.58	มาก
รวม	4.07	0.39	มาก	4.22	0.31	มาก

จากตารางที่ 4-47 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีประเภทลูกค้าส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ มีขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น มีค่าเฉลี่ย 4.22 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีประเภทลูกค้าส่วนใหญ่เป็นชาวไทย มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ด้านเศรษฐกิจ การสร้างเครือข่าย และความสามารถในการติดต่อสื่อสาร

และผู้ประกอบการที่มีประเภทลูกค้าส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ มีค่าเฉลี่ยขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 6 ด้าน ได้แก่ ความสามารถทางด้านการตลาด ความสามารถด้านการบริหารจัดการธุรกิจ ความรู้ด้านการเงินและการบัญชี การฝึกอบรมพนักงาน ความรู้ด้านระเบียบข้อบังคับและกฎหมาย และการใช้คอมพิวเตอร์

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยส่วนบุคคลส่งผลต่อความเป็นผู้ประกอบการของผู้ประกอบการ
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทสถานประกอบการสพามาตรฐาน ในภาคตะวันออก
แตกต่างกัน

ส่วนที่ 4.5 ผลการทดสอบสมมติฐานข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประกอบการกับความเป็น
ผู้ประกอบการ

ตารางที่ 4-48 แสดงผลผู้ประกอบการเพศหญิงมีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการ
เพศชาย

ความเป็นผู้ประกอบการ	ชาย (N = 4)			หญิง (N = 13)		
	μ	σ	ระดับคะแนน เฉลี่ย	μ	σ	ระดับคะแนน เฉลี่ย
ความสำเร็จในการริเริ่มและการ ขยายธุรกิจ	2.85	0.19	เห็นด้วย	2.78	0.22	เห็นด้วย
การริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ กับธุรกิจ	2.32	0.21	เฉย ๆ	2.24	0.28	เฉย ๆ
การรับรู้การควบคุมตนเอง	2.75	0.29	เห็นด้วย	2.62	0.30	เห็นด้วย
การรับรู้การยอมรับทางธุรกิจ	2.46	0.32	เห็นด้วย	2.31	0.30	เฉย ๆ
มุมมองทางธุรกิจ	2.44	0.47	เห็นด้วย	2.50	0.31	เห็นด้วย
การยอมรับความเสี่ยง/ความไม่ แน่นอน	2.38	0.43	เห็นด้วย	2.27	0.44	เฉย ๆ
ความเป็นอิสระ	2.05	0.34	เฉย ๆ	2.28	0.40	เฉย ๆ
รวม	2.45	0.20	เห็นด้วย	2.41	0.15	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4-48 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ประกอบการเพศชายมีความเป็น
ผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการเพศหญิง มีค่าเฉลี่ย 2.45 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า
เพศชายมีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าเพศหญิง 5 ด้าน ได้แก่ ความสำเร็จในการริเริ่ม
และการขยายธุรกิจ การริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ กับธุรกิจ การรับรู้การควบคุมตนเอง การรับรู้การยอมรับทาง
ธุรกิจ และการยอมรับความเสี่ยง/ความไม่แน่นอน

สำหรับเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าเพศชาย 2 ด้าน ได้แก่ มุมมอง
ทางธุรกิจ และความเป็นอิสระ

ตารางที่ 4-49 แสดงผลผู้ประกอบการที่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี มีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

ความเป็นผู้ประกอบการ	20 – 30 ปี (N = 3)		31 – 40 ปี (N = 7)		41 – 50 ปี (N = 5)		51 – 60 ปี (N = 1)		60 ปีขึ้นไป (N = 1)			
	μ	σ	ระดับ คะแนน เฉลี่ย	μ	σ	ระดับ คะแนน เฉลี่ย	μ	σ	ระดับ คะแนน เฉลี่ย	μ	σ	ระดับ คะแนน เฉลี่ย
ความสำเร็จในการริเริ่ม และการขยายธุรกิจ	2.67	0.31	เห็นด้วย	2.83	0.18	เห็นด้วย	2.80	0.24	เห็นด้วย	3.00		เห็นด้วย
การริเริ่มสิ่งใหม่ๆ ำกับ ธุรกิจ	2.10	0.44	เฉย ๆ	2.37	0.22	เห็นด้วย	2.23	0.26	เฉย ๆ	2.14		เฉย ๆ
การรับรู้การควบคุมตนเอง	2.58	0.29	เห็นด้วย	2.50	0.25	เห็นด้วย	2.75	0.31	เห็นด้วย	3.00		เห็นด้วย
การรับรู้การยอมรับทาง ธุรกิจ	2.50	0.44	เห็นด้วย	2.29	0.31	เฉย ๆ	2.33	0.17	เฉย ๆ	2.67		เห็นด้วย
มุมมองทางธุรกิจ	2.58	0.38	เห็นด้วย	2.39	0.40	เห็นด้วย	2.55	0.33	เห็นด้วย	2.50		เห็นด้วย
การยอมรับความเสี่ยง/ ความไม่แน่นอน	2.25	0.66	เฉย ๆ	2.29	0.49	เฉย ๆ	2.35	0.34	เห็นด้วย	2.50		เฉย ๆ
ความเป็นอิสระ	2.13	0.42	เฉย ๆ	2.17	0.37	เฉย ๆ	2.28	0.52	เฉย ๆ	2.40		เห็นด้วย
รวม	2.38	0.22	เห็นด้วย	2.40	0.21	เห็นด้วย	2.45	0.04	เห็นด้วย	2.57		เห็นด้วย

จากตารางที่ 4-49 แสดงผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีอายุระหว่าง 51 - 60 ปี มีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น มีค่าเฉลี่ย 2.57 และเมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีอายุระหว่าง 20 - 30 ปี มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในด้านมุมมองทางธุรกิจ

ผู้ประกอบการที่มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในด้านการริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ กับธุรกิจ

ผู้ประกอบการที่มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการต่ำกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในทุกด้าน

ผู้ประกอบการที่มีอายุระหว่าง 51 - 60 ปี มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 5 ด้าน ได้แก่ ความสำเร็จในการริเริ่มและการขยายธุรกิจ การรับรู้การควบคุมตนเอง การรับรู้การยอมรับทางธุรกิจ การยอมรับความเสี่ยง/ ความไม่แน่นอน และความเป็นอิสระ

และผู้ประกอบการที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 2 ด้าน ได้แก่ การรับรู้การควบคุมตนเอง และความเป็นอิสระ

ตารางที่ 4-50 แสดงผลผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

ความเป็นผู้ประกอบการ	มัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือต่ำกว่า (N=2)				อนุปริญญา/ ปวช./ ปวส. (N=3)				ปริญญาตรี (N=10)				สูงกว่าปริญญาตรี (N=2)			
	μ	σ	ระดับคะแนนเฉลี่ย	ระดับความเห็นด้วย	μ	σ	ระดับคะแนนเฉลี่ย	ระดับความเห็นด้วย	μ	σ	ระดับคะแนนเฉลี่ย	ระดับความเห็นด้วย	μ	σ	ระดับคะแนนเฉลี่ย	ระดับความเห็นด้วย
ความถี่ในการริเริ่มและ	2.70	0.42	เห็นด้วย	2.87	0.23	เห็นด้วย	2.80	เห็นด้วย	2.80	0.21	เห็นด้วย	2.80	0.00	เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย
การขยายธุรกิจ																
การริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ กับธุรกิจ	1.86	0.20	เฉย ๆ	2.43	0.25	เห็นด้วย	2.31	เห็นด้วย	2.31	0.23	เฉย ๆ	2.14	0.00	เฉย ๆ	เฉย ๆ	เฉย ๆ
การรับรู้การควบคุมตนเอง	2.50	0.35	เห็นด้วย	2.50	0.00	เห็นด้วย	2.68	เห็นด้วย	2.68	0.33	เห็นด้วย	2.88	0.18	เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย
การรับรู้การยอมรับทางธุรกิจ	2.67	0.47	เห็นด้วย	2.39	0.25	เห็นด้วย	2.25	เห็นด้วย	2.25	0.29	เฉย ๆ	2.42	0.12	เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย
มุมมองทางธุรกิจ	2.75	0.35	เห็นด้วย	2.42	0.38	เห็นด้วย	2.45	เห็นด้วย	2.45	0.35	เห็นด้วย	2.50	0.35	เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย
การยอมรับความเสี่ยง/ ความไม่แน่นอน	2.38	0.88	เห็นด้วย	2.33	0.38	เฉย ๆ	2.30	เฉย ๆ	2.30	0.40	เฉย ๆ	2.13	0.53	เฉย ๆ	เฉย ๆ	เฉย ๆ
ความเป็นอิสระ	2.30	0.42	เฉย ๆ	2.07	0.42	เฉย ๆ	2.34	เห็นด้วย	2.34	0.37	เห็นด้วย	1.80	0.28	เฉย ๆ	เฉย ๆ	เฉย ๆ
รวม	2.41	0.30	เห็นด้วย	2.43	0.18	เห็นด้วย	2.43	เห็นด้วย	2.43	0.16	เห็นด้วย	2.36	0.10	เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4-50 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาสูงสุด อนุปริญญา/ ปวช./ ปวส. และปริญญาตรี มีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น มีค่าเฉลี่ย 2.43 เท่า ๆ กัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือต่ำกว่า มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 2 ด้าน ได้แก่ มุมมองทางธุรกิจ และการยอมรับความเสี่ยง/ ความไม่แน่นอน

ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษานูปริญญา/ ปวช./ ปวส. มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 2 ด้าน ได้แก่ ความสำเร็จในการริเริ่มและการขยายธุรกิจ และการริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ กับธุรกิจ

ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในด้านความเป็นอิสระ

และผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 2 ด้าน ได้แก่ การรับรู้การควบคุมตนเอง และการรับรู้การยอมรับทางธุรกิจ

ตารางที่ 4-51 แสดงผลผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์การทำงานในธุรกิจสว่าระหว่าง 6 – 10 ปี มีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

ความเป็นผู้ประกอบการ	ต่ำกว่า 1 ปี			1 – 5 ปี			6 – 10 ปี			11 ปีขึ้นไป		
	μ	σ	ระดับ คะแนน เฉลี่ย	μ	σ	ระดับ คะแนน เฉลี่ย	μ	σ	ระดับ คะแนน เฉลี่ย	μ	σ	ระดับ คะแนน เฉลี่ย
ความสำเร็จในการริเริ่ม และการขยายธุรกิจ	2.60		เห็นด้วย	2.83	0.21	เห็นด้วย	2.73	0.31	เห็นด้วย	2.80		เห็นด้วย
การริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ กับ ธุรกิจ	2.57		เห็นด้วย	2.27	0.28	เฉย ๆ	2.10	0.22	เฉย ๆ	2.29		เฉย ๆ
การรับรู้การควบคุมตนเอง	2.75		เห็นด้วย	2.56	0.30	เห็นด้วย	2.83	0.14	เห็นด้วย	3.00		เห็นด้วย
การรับรู้การยอมรับทาง ธุรกิจ	2.17		เฉย ๆ	2.36	0.32	เห็นด้วย	2.44	0.25	เห็นด้วย	2.00		เฉย ๆ
มุมมองทางธุรกิจ	2.25		เฉย ๆ	2.52	0.39	เห็นด้วย	2.42	0.14	เห็นด้วย	2.50		เห็นด้วย
การยอมรับความเสี่ยง/ ความไม่แน่นอน	2.00		เฉย ๆ	2.31	0.47	เฉย ๆ	2.42	0.38	เห็นด้วย	2.00		เฉย ๆ
ความเป็นอิสระ	1.80		เฉย ๆ	2.13	0.36	เฉย ๆ	2.67	0.23	เห็นด้วย	2.40		เห็นด้วย
รวม	2.31		เฉย ๆ	2.41	0.18	เห็นด้วย	2.49	0.08	เห็นด้วย	2.40		เห็นด้วย

จากตารางที่ 4-51 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์การทำงานในธุรกิจระหว่าง 6 – 10 ปี มีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น มีค่าเฉลี่ย 2.49 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์การทำงานในธุรกิจสแปต่ำกว่า 1 ปี มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในด้านการริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ กับธุรกิจ

ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์การทำงานในธุรกิจสแประหว่าง 1 - 5 ปี มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในด้านความสำเร็จในการริเริ่มการขยายธุรกิจ

ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์การทำงานในธุรกิจสแประหว่าง 6 - 10 ปี มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 3 ด้าน ได้แก่ การรับรู้การยอมรับทางธุรกิจ การยอมรับความเสี่ยง/ ความไม่แน่นอน และความเป็นอิสระ

และผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์การทำงานในธุรกิจสแป 10 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในด้านการรับรู้การควบคุมตนเอง

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจส่งผลต่อความเป็นผู้ประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทสถานประกอบการสแปมาตรฐานในภาคตะวันออก แตกต่างกัน

ส่วนที่ 4.6 ผลการทดสอบสมมติฐานข้อมูลในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการกับความเป็นผู้ประกอบการ

ตารางที่ 4-52 แสดงผลผู้ประกอบการที่มีทำเลที่ตั้งของสถานประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

ความเป็นผู้ประกอบการ	ชลบุรี (N = 6)			ระยอง (N = 5)			จันทบุรี (N = 3)			ตราด (N = 3)		
	μ	σ	ระดับคะแนนเฉลี่ย	μ	σ	ระดับคะแนนเฉลี่ย	μ	σ	ระดับคะแนนเฉลี่ย	μ	σ	ระดับคะแนนเฉลี่ย
ความสำเร็จในการริเริ่มและ การขยายธุรกิจ	2.77	0.23	เห็นด้วย	2.80	0.24	เห็นด้วย	2.93	0.12	เห็นด้วย	2.73	0.23	เห็นด้วย
การริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ กับธุรกิจ	2.12	0.28	เฉย ๆ	2.29	0.30	เฉย ๆ	2.38	0.16	เห็นด้วย	2.38	0.22	เห็นด้วย
การรับรู้การควบคุมตนเอง	2.63	0.26	เห็นด้วย	2.55	0.33	เห็นด้วย	2.75	0.43	เห็นด้วย	2.75	0.25	เห็นด้วย
การรับรู้การยอมรับทางธุรกิจ	2.44	0.29	เห็นด้วย	2.37	0.36	เห็นด้วย	2.17	0.17	เฉย ๆ	2.28	0.35	เฉย ๆ
มุมมองทางธุรกิจ	2.50	0.35	เห็นด้วย	2.60	0.22	เห็นด้วย	2.58	0.38	เห็นด้วย	2.17	0.38	เฉย ๆ
การยอมรับความเสี่ยง/ความ ไม่แน่นอน	2.21	0.49	เฉย ๆ	2.60	0.38	เห็นด้วย	2.17	0.29	เฉย ๆ	2.08	0.38	เฉย ๆ
ความเป็นอิสระ	2.03	0.41	เฉย ๆ	2.56	0.33	เห็นด้วย	2.20	0.20	เฉย ๆ	2.07	0.31	เฉย ๆ
รวม	2.37	0.15	เห็นด้วย	2.51	0.17	เห็นด้วย	2.44	0.07	เห็นด้วย	2.35	0.20	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4-52 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีทำเลที่ตั้งของสถานประกอบการในจังหวัดระยอง มีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น มีค่าเฉลี่ย 2.51 เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า

ผู้ประกอบการที่มีทำเลที่ตั้งของสถานประกอบการในจังหวัดชลบุรี มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น ในด้านการรับรู้การยอมรับทางธุรกิจ

ผู้ประกอบการที่มีทำเลที่ตั้งของสถานประกอบการในจังหวัดระยอง มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 3 ด้าน ได้แก่ มุมมองทางธุรกิจ การยอมรับความเสี่ยง/ ความไม่แน่นอน และความเป็นอิสระ

ผู้ประกอบการที่มีทำเลที่ตั้งของสถานประกอบการในจังหวัดจันทบุรี มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 3 ด้าน ได้แก่ ความสำเร็จในการริเริ่มและการขยายธุรกิจ การริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ กับธุรกิจ และการรับรู้การควบคุมตนเอง

และผู้ประกอบการที่มีทำเลที่ตั้งของสถานประกอบการในจังหวัดตราด มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 2 ด้าน ได้แก่ การริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ กับธุรกิจ และการรับรู้การควบคุมตนเอง

ตารางที่ 4-53 แสดงผลผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาเปิดดำเนินการระหว่าง 1 - 3 ปี มีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

ความเป็นผู้ประกอบการ	6 เดือน - 1 ปี (N=1)		1 - 3 ปี (N=11)		4 - 6 ปี (N=4)		7 - 10 ปี (N=1)		
	μ	σ	ระดับคะแนนเฉลี่ย	μ	σ	ระดับคะแนนเฉลี่ย	μ	σ	
ความสำเร็จในการริเริ่มและ การขยายธุรกิจ	2.60		เห็นด้วย	2.82	0.21	เห็นด้วย	2.80	0.28	เห็นด้วย
การริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ กับธุรกิจ	2.57		เห็นด้วย	2.29	0.29	เฉย ๆ	2.11	0.18	เฉย ๆ
การรับรู้การควบคุมตนเอง	2.75		เห็นด้วย	2.61	0.26	เห็นด้วย	2.63	0.43	เห็นด้วย
การรับรู้การยอมรับทางธุรกิจ	2.17		เฉย ๆ	2.41	0.28	เห็นด้วย	2.29	0.37	เฉย ๆ
มุมมองทางธุรกิจ	2.25		เฉย ๆ	2.50	0.40	เห็นด้วย	2.50	0.20	เห็นด้วย
การยอมรับความเสี่ยง/ ความไม่แน่นอน	2.00		เฉย ๆ	2.30	0.49	เฉย ๆ	2.44	0.31	เฉย ๆ
ความเป็นอิสระ	1.80		เฉย ๆ	2.13	0.37	เฉย ๆ	2.55	0.30	เห็นด้วย
รวม	2.31		เฉย ๆ	2.42	0.19	เห็นด้วย	2.44	0.11	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4-58 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาดำเนินกิจการระหว่าง 4 – 6 ปี มีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น มีค่าเฉลี่ย 2.44 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาดำเนินกิจการ 6 เดือน – 1 ปี มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในด้านการริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ กับธุรกิจ

ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาดำเนินกิจการระหว่าง 1 - 3 ปี มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 3 ด้าน ได้แก่ ความสำเร็จในการริเริ่มและการขยายธุรกิจ การรับรู้การยอมรับทางธุรกิจ และมุมมองทางธุรกิจ

ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาดำเนินกิจการระหว่าง 4 - 6 ปี มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 3 ด้าน ได้แก่ มุมมองทางธุรกิจ การยอมรับความเสี่ยง/ ความไม่แน่นอน และความเป็นอิสระ

และผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาดำเนินกิจการระหว่าง 7 - 10 ปี มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 2 ด้าน ได้แก่ การรับรู้การควบคุมตนเอง และมุมมองทางธุรกิจ

ตารางที่ 4-54 แสดงผลผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนของกิจการมากกว่า 10 ล้านบาท มีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

ผู้ประกอบกิจการ	1 แสน - 5 แสนบาท (N = 3)			500,001 - 1 ล้านบาท (N = 6)			1,000,001 - 5 ล้านบาท (N = 5)			5,000,001 - 10 ล้านบาท (N = 1)			ไม่มีทุนจดทะเบียน (N = 1)		
	μ	σ	ระดับคะแนนเฉลี่ย	μ	σ	ระดับคะแนนเฉลี่ย	μ	σ	ระดับคะแนนเฉลี่ย	μ	σ	ระดับคะแนนเฉลี่ย	μ	σ	ระดับคะแนนเฉลี่ย
ความสำเร็จในการริเริ่มและขยายธุรกิจ	2.67	0.31	เห็นด้วย	2.87	0.16	เห็นด้วย	2.80	0.28	เห็นด้วย	2.80		เห็นด้วย	2.80		เห็นด้วย
การริเริ่มสิ่งใหม่ๆ	2.19	0.36	เฉยๆ	2.36	0.17	เห็นด้วย	2.14	0.34	เฉยๆ	2.14		เฉยๆ	2.14		เฉยๆ
กับธุรกิจการรับรู้การควบคุมตนเอง	2.67	0.14	เห็นด้วย	2.75	0.32	เห็นด้วย	2.40	0.29	เห็นด้วย	3.00		เห็นด้วย	2.75		เห็นด้วย
การรับรู้การยอมรับทางธุรกิจ	2.33	0.17	เฉยๆ	2.25	0.23	เฉยๆ	2.37	0.48	เห็นด้วย	2.50		เห็นด้วย	2.33		เฉยๆ
มุมมองทางธุรกิจ	2.42	0.14	เห็นด้วย	2.42	0.34	เห็นด้วย	2.55	0.48	เห็นด้วย	2.75		เห็นด้วย	2.25		เห็นด้วย
การยอมรับความเสี่ยง/ความไม่แน่นอน	2.25	0.43	เฉยๆ	2.21	0.25	เฉยๆ	2.35	0.58	เห็นด้วย	2.50		เห็นด้วย	1.75		เฉยๆ
ความเป็นอิสระ	2.07	0.64	เฉยๆ	2.37	0.27	เห็นด้วย	2.20	0.24	เฉยๆ	1.60		ไม่เห็นด้วย	2.00		เฉยๆ
รวม	2.35	0.09	เห็นด้วย	2.45	0.08	เห็นด้วย	2.39	0.23	เห็นด้วย	2.43		เห็นด้วย	2.29		เห็นด้วย

จากตารางที่ 4-54 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนของกิจการ 500,001 – 1 ล้านบาท มีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น มีค่าเฉลี่ย 2.45 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนของกิจการ 1 แสน – 5 แสนบาท มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการต่ำกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในทุกด้าน

ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนของกิจการ 500,001 – 1 ล้านบาท มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 3 ด้าน ได้แก่ ความสำเร็จในการริเริ่มและขยายธุรกิจ การริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ กับธุรกิจ และความเป็นอิสระ

ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนของกิจการ 1,000,001 – 5 ล้านบาท มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในด้านมุมมองทางธุรกิจ

ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนของกิจการ 5,000,001 – 10 ล้านบาท มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 3 ด้าน ได้แก่ การรับรู้การควบคุมตนเอง การรับรู้การยอมรับทางธุรกิจ และการยอมรับความเสี่ยง/ ความไม่แน่นอน

ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนของกิจการ มากกว่า 10 ล้านบาท มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการต่ำกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในทุกด้าน

และผู้ประกอบการที่ไม่มีทุนจดทะเบียนของกิจการ มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการต่ำกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในทุกด้าน

ตารางที่ 4-55 แสดงผลผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงานของกิจการต่ำกว่า 10 คน มีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

ความเป็นผู้ประกอบการ	ต่ำกว่า 10 คน (N=8)		10-20 คน (N=5)		21-30 คน (N=3)		มากกว่า 30 คน (N=1)		
	μ	σ	ระดับคะแนนเฉลี่ย	μ	σ	ระดับคะแนนเฉลี่ย	μ	σ	ระดับคะแนนเฉลี่ย
ความสำเร็จในการริเริ่มและ	2.78	0.27	เห็นด้วย	2.80	0.14	เห็นด้วย	2.93	0.12	เห็นด้วย
การขยายธุรกิจ									เห็นด้วย
การริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ กับธุรกิจ	2.20	0.30	เฉย ๆ	2.40	0.19	เห็นด้วย	2.10	0.08	เฉย ๆ
การรับรู้การควบคุมตนเอง	2.66	0.33	เห็นด้วย	2.70	0.21	เห็นด้วย	2.50	0.43	เห็นด้วย
การรับรู้การยอมรับทางธุรกิจ	2.31	0.21	เฉย ๆ	2.40	0.30	เห็นด้วย	2.39	0.59	เห็นด้วย
มุมมองทางธุรกิจ	2.47	0.28	เห็นด้วย	2.45	0.45	เห็นด้วย	2.67	0.38	เห็นด้วย
การยอมรับความเสี่ยง/ ความไม่แน่นอน	2.22	0.34	เฉย ๆ	2.40	0.52	เห็นด้วย	2.42	0.63	เห็นด้วย
ความเป็นอิสระ	2.30	0.37	เฉย ๆ	2.28	0.52	เฉย ๆ	2.07	0.12	เฉย ๆ
รวม	2.40	0.12	เห็นด้วย	2.48	0.22	เห็นด้วย	2.41	0.19	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4-55 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงานของกิจการ 10 – 20 คน มีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น มีค่าเฉลี่ย 2.48 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงานของกิจการต่ำกว่า 10 คน มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในด้านความเป็นอิสระ

ผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงานของกิจการ 10 – 20 คน มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในด้านการรับรู้การยอมรับทางธุรกิจ

ผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงานของกิจการ 21 - 30 คน มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 3 ด้าน ได้แก่ ความสำเร็จในการริเริ่มและขยายธุรกิจ มุมมองทางธุรกิจ และการยอมรับความเสี่ยง/ ความไม่แน่นอน

และผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงานของกิจการมากกว่า 30 คน มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 2 ด้าน ได้แก่ การริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ กับธุรกิจ และการรับรู้การควบคุมตนเอง

ตารางที่ 4-56 แสดงผลผู้ประกอบการที่มีประเภทลูกค้าส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ มีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น

ความเป็นผู้ประกอบการ	ชาวไทย (N = 13)			ชาวต่างชาติ (N = 4)		
	μ	σ	ระดับคะแนนเฉลี่ย	μ	σ	ระดับคะแนนเฉลี่ย
ความสำเร็จในการริเริ่มและการขยายธุรกิจ	2.82	0.22	เห็นด้วย	2.75	0.19	เห็นด้วย
การริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ กับธุรกิจ	2.21	0.26	เฉย ๆ	2.43	0.20	เห็นด้วย
การรับรู้การควบคุมตนเอง	2.67	0.33	เห็นด้วย	2.56	0.13	เห็นด้วย
การรับรู้การยอมรับทางธุรกิจ	2.36	0.31	เห็นด้วย	2.29	0.28	เฉย ๆ
มุมมองทางธุรกิจ	2.56	0.27	เห็นด้วย	2.25	0.46	เฉย ๆ
การยอมรับความเสี่ยง/ ความไม่แน่นอน	2.31	0.41	เฉย ๆ	2.25	0.54	เฉย ๆ
ความเป็นอิสระ	2.23	0.36	เฉย ๆ	2.20	0.52	เฉย ๆ
รวม	2.43	0.13	เห็นด้วย	2.39	0.25	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4-56 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีประเภทลูกค้าส่วนใหญ่เป็นชาวไทย มีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น มีค่าเฉลี่ย 2.43 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีประเภทลูกค้าส่วนใหญ่เป็นชาวไทย มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น 6 ด้าน ได้แก่ ความสำเร็จในการริเริ่มและการขยายธุรกิจ การรับรู้การควบคุมตนเอง การรับรู้การยอมรับทางธุรกิจ มุมมองทางธุรกิจ การยอมรับความเสี่ยง/ ความไม่แน่นอน และความเป็นอิสระ

ผู้ประกอบการที่มีประเภทลูกค้าส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ มีค่าเฉลี่ยความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่นในด้านการริเริ่มสิ่งใหม่ ๆ กับธุรกิจ

ตารางที่ 4-57 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการส่งผลต่อขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทสถานประกอบการสเปามาตรฐาน ในภาคตะวันออก แตกต่างกัน แบ่งออกเป็นสมมติฐานย่อย ดังนี้ ขีดความสามารถหลัก	
1.1 ผู้ประกอบการเพศหญิงมีขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการเพศชาย	ปฏิเสธสมมติฐาน
1.2 ผู้ประกอบการที่มีอายุระหว่าง 31- 40 ปี มีขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น	ปฏิเสธสมมติฐาน
1.3 ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น	ปฏิเสธสมมติฐาน
1.4 ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์การทำงานในธุรกิจสเปาระหว่าง 1 – 5 ปี มีขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น ขีดความสามารถทั่วไป	ปฏิเสธสมมติฐาน
1.5 ผู้ประกอบการเพศหญิงมีขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการเพศชาย	ปฏิเสธสมมติฐาน
1.6 ผู้ประกอบการที่มีอายุระหว่าง 31- 40 ปี มีขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น	ปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 4-57 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
1.7 ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น	ยอมรับสมมติฐาน
1.8 ผู้ประกอบการเพศหญิงมีขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการเพศชาย	ปฏิเสธสมมติฐาน
1.9 ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์การทำงานในธุรกิจสปาระหว่าง 1 – 5 ปี มีขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น	ปฏิเสธสมมติฐาน
2. ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการส่งผลต่อขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประเภทสถานประกอบการสปามาตรฐาน ในภาคตะวันออก แตกต่างกัน แบ่งออกเป็นสมมติฐานย่อย ดังนี้ ขีดความสามารถหลัก	
2.1 ผู้ประกอบการที่มีทำเลที่ตั้งของสถานประกอบการในจังหวัดชลบุรี มีขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น	ปฏิเสธสมมติฐาน
2.2 ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาดำเนินกิจการระหว่าง 4 – 6 ปี มีขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น	ปฏิเสธสมมติฐาน
2.3 ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนของกิจการ 1,000,001 – 5 ล้านบาท มีขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น	ปฏิเสธสมมติฐาน
2.4 ผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงานต่ำกว่า 10 คน มีขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น	ปฏิเสธสมมติฐาน
2.5 ผู้ประกอบการที่มีประเภทลูกค้าส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ มีขีดความสามารถหลักมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น ขีดความสามารถทั่วไป	ยอมรับสมมติฐาน
2.6 ผู้ประกอบการที่มีทำเลที่ตั้งของสถานประกอบการในจังหวัดชลบุรี มีขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น	ปฏิเสธสมมติฐาน
2.7 ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาดำเนินกิจการระหว่าง 1 – 3 ปี มีขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น	ปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 4-57 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
2.8 ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนของกิจการ 5,000,001 – 10 ล้านบาท มีขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น	ปฏิเสธสมมติฐาน
2.9 ผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงาน 10 – 20 คน มีขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น	ยอมรับสมมติฐาน
2.10 ผู้ประกอบการที่มีประเภทลูกค้าส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ มีขีดความสามารถทั่วไปมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น	ยอมรับสมมติฐาน
3. ปัจจัยส่วนบุคคลส่งผลต่อความเป็นผู้ประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทสถานประกอบการสปา มาตรฐาน ในภาคตะวันออก แตกต่างกัน แบ่งออกเป็นสมมติฐานย่อย ดังนี้	
3.1 ผู้ประกอบการเพศหญิงมีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการเพศชาย	ปฏิเสธสมมติฐาน
3.2 ผู้ประกอบการที่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี มีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น	ปฏิเสธสมมติฐาน
3.3 ผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น	ปฏิเสธสมมติฐาน
3.4 ผู้ประกอบการที่มีประสบการณ์การทำงานในธุรกิจสปา ระหว่าง 6 – 10 ปี มีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น	ยอมรับสมมติฐาน
4. ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการส่งผลต่อความเป็นผู้ประกอบการของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประเภทสถานประกอบการสปา มาตรฐาน ในภาคตะวันออก แตกต่างกัน แบ่งออกเป็นสมมติฐานย่อย ดังนี้	
4.1 ผู้ประกอบการที่มีทำเลที่ตั้งสถานประกอบการในจังหวัดชลบุรี มีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น	ปฏิเสธสมมติฐาน
4.2 ผู้ประกอบการที่มีระยะเวลาดำเนินกิจการระหว่าง 1-3 ปี มีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น	ปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 4-57 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
4.3 ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนของกิจการมากกว่า 10 ล้านบาท มีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น	ปฏิเสธสมมติฐาน
4.4 ผู้ประกอบการที่มีจำนวนพนักงานต่ำกว่า 10 คน มีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น	ปฏิเสธสมมติฐาน
4.5 ผู้ประกอบการที่มีประเภทลูกค้าส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ มีความเป็นผู้ประกอบการมากกว่าผู้ประกอบการกลุ่มอื่น	ปฏิเสธสมมติฐาน

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับขีดความสามารถของผู้ประกอบการจากการสัมภาษณ์

จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการสถานประกอบการสปามาตรฐาน ในภาคตะวันออก จำนวน 5 ราย การศึกษานี้เสนอผลการศึกษาโดยจำแนกผู้ประกอบการเป็นราย ๆ ดังนี้

ผู้ประกอบการสถานประกอบการสปามาตรฐาน ก.

สถานประกอบการสปามาตรฐาน ก. ตั้งอยู่ในจังหวัดชลบุรี ทำเลที่ตั้งของสถานประกอบการอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด การคมนาคมสะดวกสบาย มีทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติเข้ามาใช้บริการในแต่ละวันเป็นจำนวนมาก ลูกค้าของร้านส่วนใหญ่จะเป็นชาวไทย ซึ่งสถานประกอบการสปามาตรฐาน ก. ได้เปิดดำเนินกิจการมาเป็นเวลา 3 ปี โดยมี คุณ ก. ซึ่งเป็นเจ้าของธุรกิจ และเป็นผู้จัดการดูแลบริหารงานทั้งหมด

คุณ ก. เป็นคนที่มีอัธยาศัยดี ยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่ตลอดเวลา เธอจะให้บริการลูกค้าทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติด้วยความเป็นกันเอง สำหรับการประกอบกิจการสถานประกอบการสปามาตรฐานนั้น คุณ ก. บอกว่า จุดขายของธุรกิจสปาเน้นที่การตกแต่งสถานที่เพื่อให้ได้บรรยากาศชวนผ่อนคลาย ควบคู่ไปกับการบริการด้วยคุณภาพที่ได้มาตรฐานของพนักงานนวด (Therapist) และคุณสมบัติผลิตภัณฑ์ที่นำมาใช้ โดยผู้ประกอบการจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับเครื่องมือและผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในการให้บริการเป็นอย่างดี เพื่อให้ข้อมูลและคำแนะนำที่ถูกต้องแก่ลูกค้าในการเลือกใช้บริการที่เหมาะสม เพราะธุรกิจสปาเป็นธุรกิจที่ให้บริการเพื่อสุขภาพและความงามที่ต้องใส่ใจในเรื่องความสะอาดและความปลอดภัยของลูกค้าเป็นสำคัญ ผู้ประกอบการต้องมีความรู้ด้านการบำบัดด้วยน้ำหรือวารีบำบัด และต้องมีความรู้ในศาสตร์การบำบัดด้วยมือ หรือการนวดต่าง ๆ ทั้งการนวดเพื่อสุขภาพ และการนวดเพื่อความงาม พนักงานที่ให้บริการจะต้องผ่านการฝึกอบรมจน

การนวดเพื่อสุขภาพ และการนวดเพื่อความงาม พนักงานที่ให้บริการจะต้องผ่านการฝึกอบรมจนมีทักษะและความชำนาญเป็นอย่างดี เพื่อสามารถให้บริการแก่ลูกค้าได้อย่างถูกต้องและปลอดภัยที่สุด โดยคุณ ก. จะเป็นผู้ฝึกอบรมแก่พนักงานด้วยตนเอง และมีการจัดการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนทักษะ ความรู้ใหม่ ๆ แก่พนักงานอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ ยังมีการส่งเสริมให้พนักงานเข้ารับบริการฝึกอบรมจากหน่วยงานราชการต่าง ๆ เพิ่มเติมอีกด้วย ซึ่งพนักงานทุกคนจะต้องมีประกาศนียบัตรสำหรับผู้ผ่านการฝึกอบรมการเป็นผู้ให้บริการจากสถาบันที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน

นอกจากนี้ คุณ ก. ได้ให้คำแนะนำแก่ผู้ที่สนใจจะเข้ามาดำเนินธุรกิจสปาว่า เราต้องถามตัวเองก่อนว่าเรามีความรัก ความชอบในงานด้านการบริการมากน้อยแค่ไหน ไม่ใช่อยากทำเพราะกระแสธุรกิจที่กำลังเป็นที่สนใจในปัจจุบัน เพราะธุรกิจสปาเกี่ยวข้องกับบริการให้บริการโดยตรง การแข่งขันจะเน้นที่การบริการที่แตกต่างกันที่จะทำให้ลูกค้าเกิดความพึงพอใจ และกลับมาใช้บริการอีก ทั้งยังจะมีการบอกต่อกันจากปากต่อปาก ซึ่งเป็นวิธีการส่งเสริมการตลาด ด้านการประชาสัมพันธ์ที่ถูกที่สุด และมีผลต่อการเข้ามาใช้บริการของลูกค้าค่อนข้างมาก

ด้านเงินลงทุนนั้น คุณ ก. บอกว่าเงินลงทุนส่วนใหญ่เป็นทุนส่วนตัว ซึ่งในช่วงเริ่มกิจการมีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง ต้องมีการหาแหล่งเงินทุนสำรองที่ดี เพราะหากเงินทุนหมุนเวียนหมดก็จะส่งผลทำให้การดำเนินธุรกิจหยุดชะงักลง สำหรับการบริหารจัดการการเงินและการบัญชีต่าง ๆ จะมอบหมายให้ฝ่ายบัญชีดูแลและควบคุมรายรับรายจ่ายทั้งหมด ซึ่งทางร้านมีสภาพคล่องทางการเงินค่อนข้างดี มีเงินทุนหมุนเวียนในกิจการตลอดเวลา

ด้านการตลาด คุณ ก. บอกว่าผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในการให้บริการแก่ลูกค้า ส่วนใหญ่จะมีการนำเข้าจากต่างประเทศ โดยแบ่งประเภทของผลิตภัณฑ์ตามการใช้งาน ซึ่งทางร้านจะมีผลิตภัณฑ์ครบทุกรายการตามความต้องการของลูกค้าที่แตกต่างกัน เช่น ผลิตภัณฑ์เพื่อการเสริมความงาม ผลิตภัณฑ์เพื่อการนวดบำบัด เป็นต้น สำหรับราคาของผลิตภัณฑ์และอัตราค่าบริการนั้นจะแตกต่างกันโดยขึ้นอยู่กับผลิตภัณฑ์ เครื่องมือที่ใช้และขั้นตอนในการให้บริการ สำหรับการส่งเสริมการตลาด ด้านการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ส่วนใหญ่จะใช้การลงโฆษณาตามเว็บไซต์ต่าง ๆ รายการโปรโมชันจะมุ่งเน้นการให้ส่วนลดเป็นแพ็คเกจ โดยจะทำการตลาดอย่างหนักในช่วงฤดูการท่องเที่ยว เพื่อเป็นการกระตุ้นและจูงใจแก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติให้เข้ามาใช้บริการ

คุณ ก. กล่าวว่า ปัจจุบันอุตสาหกรรมสปาอยู่ในสภาพการแข่งขันที่รุนแรง ดังนั้นการที่จะดำเนินธุรกิจสถานประกอบการสปาให้ประสบความสำเร็จ จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหลายด้านประกอบกัน เช่น ทำเลที่ตั้ง ราคาสินค้า และการให้บริการ แต่สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ การเลือกทำเลที่ตั้ง และการสร้างจุดขายที่โดดเด่นแตกต่างจากคู่แข่ง ซึ่งคุณ ก. จะมีการติดตามข้อมูลข่าวสาร

เกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจ การคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวในแต่ละช่วง ข้อมูลราคาและข่าวสาร การให้บริการสปารูปแบบใหม่ ๆ ทางอินเทอร์เน็ตอยู่ตลอดเวลา เพื่อนำมาปรับใช้ในการดำเนินธุรกิจ นอกจากนี้ เมื่อสอบถามเกี่ยวกับความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ คุณ ก. กล่าวว่า การให้ความช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐนั้นไม่ค่อยมีสักเท่าไร ส่วนมากจะเป็นการเข้ามาเพื่อตรวจสอบความเรียบร้อย สถานประกอบการสปาต้องมีมาตรฐานครบถ้วน ทั้งมาตรฐานผู้ให้บริการ มาตรฐานของสถานที่ และมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ที่ต้องมีเอกลักษณ์เฉพาะ แต่จากการที่ภาครัฐมีนโยบายให้การสนับสนุนผลักดันให้ประเทศไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยส่งเสริมธุรกิจบริการด้านสุขภาพ ให้เป็นที่รู้จักและเกิดการยอมรับทั้งตลาดในและตลาดต่างประเทศ ทำให้มีนักท่องเที่ยวให้ความสนใจและเป็นที่ยอมรับมากขึ้น

สำหรับปัญหาในการดำเนินธุรกิจสปาในช่วงที่ผ่านมา คุณ ก. กล่าวว่า การดำเนินธุรกิจ สปานั้นใช้เงินลงทุนสูง ต้องมีการทำการตลาดอยู่เสมอ เพื่อให้สามารถแข่งขันกับสถานประกอบการในบริเวณใกล้เคียงได้ สภาพการแข่งขันรุนแรงมาก มีสถานประกอบการใหม่ ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา ทำให้ต้องมีการพัฒนาการบริการให้ครบวงจรเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าที่แตกต่างกัน

ผู้ประกอบการสถานประกอบการสปามาตรฐาน ข.

สถานประกอบการสปามาตรฐาน ข. ตั้งอยู่ในจังหวัดชลบุรี ทำเลที่ตั้งของสถานประกอบการตั้งอยู่ในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของจังหวัด และของภาคตะวันออก โดยตั้งอยู่บนถนนเลียบริมชายหาด ใกล้กับ โรงแรมที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งในจังหวัดชลบุรี มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเข้าพักเป็นจำนวนมากในแต่ละปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงฤดูร้อน ตั้งแต่ช่วงต้นเดือนมีนาคม ไปจนถึงช่วงปลายเดือนเมษายน ซึ่งในช่วงนี้จะเป็นช่วงที่ทางร้านมียอดขายสูงที่สุด และเป็นช่วงที่มีการแข่งขันในธุรกิจรุนแรงที่สุด

คุณ ข. เป็นผู้ประกอบการ และทำหน้าที่ในการบริหารจัดการร้าน จากการสังเกตลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการ พบว่าลูกค้าของร้านจะเป็นลูกค้าชาวต่างชาติเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมีทั้งจากทวีปยุโรป และเอเชีย ซึ่ง คุณ ข. มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี สามารถให้คำแนะนำแก่ลูกค้า ทั้งคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด การให้บริการต่าง ๆ ของทางร้าน รวมถึงการบริการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ให้กับลูกค้าชาวไทยและชาวต่างชาติอีกด้วย

คุณ ข. กล่าวว่า เธอเป็นคนที่ไม่สนใจในเรื่องการดูแลรักษาสุขภาพและความงามอยู่แล้ว จึงสนใจที่จะประกอบธุรกิจสปา ดังนั้นในช่วงแรกจึงศึกษาก่อนที่จะต้องปฏิบัติอย่างไร โดยเข้าไปใช้บริการตามสถานประกอบการสปาต่าง ๆ ทั้งในพื้นที่ และนอกพื้นที่ เพื่อเตรียมความพร้อม ซึ่งเงินลงทุนส่วนใหญ่เป็นทุนส่วนตัว และอีกส่วนหนึ่งได้กู้ยืมจากธนาคาร เพราะการดำเนินธุรกิจสปา

นั้นใช้เงินลงทุนสูงมาก ต้องมีการสั่งซื้ออุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ในการให้บริการจากต่างประเทศ รวมถึงค่าใช้จ่ายในการตกแต่งร้าน บรรยากาศและการตกแต่งจะเน้นสไตล์บาห์ลี เพื่อให้บรรยากาศของร้านผ่อนคลายสบายตา ภายในร้านจะให้ความสำคัญในเรื่องของความสะอาดเป็นอย่างมาก คุณ ข. บอกว่า สปาเกี่ยวข้องกับสุขภาพและความงามของลูกค้าโดยตรง ความปลอดภัยของลูกค้าเป็นสิ่งที่ต้องให้ความสำคัญ ต้องแนะนำลูกค้าเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และบริการอย่างถูกต้อง และแม้ว่าผู้ประกอบการจะไม่ได้เป็นผู้ให้บริการด้วยตนเองแก่ลูกค้า แต่จำเป็นต้องมีความรู้ ความสามารถในการให้บริการในศาสตร์การบำบัดทุกด้าน ต้องสามารถสาธิตวิธีการนวดต่าง ๆ ที่ถูกต้องแก่พนักงาน เพื่อให้สามารถควบคุมมาตรฐานการให้บริการของพนักงานได้อย่างทั่วถึง โดย คุณ ข. มีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษในการนวดเพื่อผ่อนคลาย ผู้วิจัยได้ลองให้เธอแนะนำการนวดที่เหมาะสมสำหรับลูกค้ามือใหม่ที่ไม่เคยใช้บริการสปามาก่อน คุณ ข. เธอจึงให้บริการนวดแก่ผู้วิจัยด้วยตนเอง ซึ่งภายหลังการนวด ผู้วิจัยรู้สึกผ่อนคลาย และสดชื่นเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ เธอยังแนะนำผลิตภัณฑ์เพื่อการบำบัดที่สามารถนำไปใช้ทำโฮมสปาด้วยตนเองที่บ้านอีกด้วย ผู้วิจัยได้สังเกตและรู้สึกว่าคุณทำงานด้วยความสุขตลอดทั้งวัน แม้บางครั้งมีลูกค้าแสดงความไม่พอใจ แต่คุณ ข. ก็สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

ผลิตภัณฑ์ของร้านจะมีการสั่งผลิตพิเศษ โดยมีการออกแบบร่วมกับผู้ผลิต ซึ่งจะสั่งผลิตคราวละมาก ๆ เพื่อเป็นการลดต้นทุนผลิตภัณฑ์ ดังนั้นลูกค้าจึงมั่นใจได้ว่าผลิตภัณฑ์ที่นำมาใช้มีคุณภาพสูงสุด และแตกต่างจากผลิตภัณฑ์ที่มีขายตามท้องตลาด ซึ่งเป็นจุดเด่นที่สำคัญของร้าน โดยราคาจะแตกต่างกันไปตามประเภทผลิตภัณฑ์และการใช้งาน ในด้านการตลาดนั้นจะใช้การประชาสัมพันธ์ผ่านทางเว็บไซต์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวต่าง ๆ โดยจะมีรายการโปรโมชั่นพิเศษร่วมกับโรงแรม เป็นแพคเกจเหมาจ่าย เช่น พักค้างคืน 1 คืน จะได้รับบัตรส่วนลด 25 % เป็นต้น นอกจากนี้ ภายในห้องพัก และเคาน์เตอร์ประชาสัมพันธ์ของโรงแรม ก็จะมีการวางเอกสารแผ่นพับของทางร้านเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ไปพร้อม ๆ กัน ซึ่ง คุณ ข. บอกว่า ลูกค้าของทางร้านส่วนใหญ่เป็นลูกค้าของโรงแรมอยู่แล้ว และได้ข้อมูลจากเอกสารที่แจกในโรงแรม ทำให้เกิดความสนใจที่จะเข้ามาใช้บริการ ซึ่งเป็นการสร้างพันธมิตรกับธุรกิจที่เกี่ยวข้องกัน

ด้านการบริหารการเงินและการบัญชีนั้น จะมีการทำบัญชีรายรับรายจ่าย แยกกันเป็นสัดส่วน โดยมีผู้จัดการคอยดูแล ทำให้สภาพคล่องทางการเงินค่อนข้างดี ในการให้บริการแต่ละครั้ง ข้อมูลลูกค้าทั้งหมดจะถูกบันทึกในฐานข้อมูล เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับแนะนำการบริการ หรือโปรโมชั่นต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับความต้องการของลูกค้าที่แตกต่างกัน สำหรับพนักงานนวดที่ให้บริการนั้น คุณ ข. จะเป็นคนคัดเลือกด้วยตนเอง โดยดูจากปัจจัยหลายด้านประกอบกัน ไม่ว่าจะเป็นความรู้ ความสามารถ มีประสบการณ์ทางด้านสปาที่รัดแน่น ที่สำคัญจะต้องมีประกาศนียบัตร

ของหน่วยงานที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน โดยทางร้านจะมีการฝึกอบรมทักษะการนวดต่าง ๆ ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของทางร้านเพิ่มเติมให้กับพนักงาน คุณ ข. บอกว่าที่ร้านค่อนข้างพิถีพิถันและมีกฎระเบียบในการทำงานที่เคร่งครัด พนักงานทุกคนต้องปฏิบัติตาม เพื่อการบริการที่ประทับใจ และเกิดความปลอดภัยสูงสุดแก่ลูกค้า ถึงแม้พนักงานนวดที่มีมือดีจะหายากก็ตาม แต่ทางร้านไม่กลัวการแย่งตัวพนักงาน เนื่องจากพนักงานนวดแต่ละคนนั้นมีอัตราค่าตอบแทนสูงกว่าร้านที่เป็นคู่แข่งในละแวกเดียวกัน

สำหรับการให้ความช่วยเหลือจากภาครัฐนั้น คุณ ข. บอกว่าส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของการประชาสัมพันธ์ในภาพรวม ซึ่งบางครั้งจะมีการจัดนิทรรศการต่าง ๆ ขึ้น และเปิดให้ผู้ประกอบการสปาที่สนใจเข้าไปออกบูธแนะนำสินค้า สาธิตผลิตภัณฑ์และบริการต่าง ๆ โดยทางร้านจะเข้าร่วมในบางครั้ง คุณ ข. บอกว่า รู้สึกสนับสนุนกับระเบียบกฎหมายข้อบังคับในการประกอบกิจการสถานประกอบการสปาเพื่อสุขภาพ เพราะบางครั้งมีการเปลี่ยนแปลง แต่ไม่ได้มีการประกาศแจ้งให้ทราบโดยทั่วกัน ทำให้ต้องคอยติดตามข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา ซึ่งโดยส่วนมากจะได้รับข่าวสารความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ จากผู้ประกอบการสปาที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกสมาคมผู้ประกอบการสปาไทยด้วยกัน นอกจากนี้ คุณ ข. จะติดตามข่าวสารต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการนำมาพัฒนาธุรกิจอยู่ตลอด เพราะการแข่งขันในธุรกิจสปาปัจจุบันนั้นค่อนข้างรุนแรง การสร้างจุดเด่นและการบริการที่ประทับใจเท่านั้น จึงจะทำให้ธุรกิจสามารถดำเนินไปได้อย่างประสบความสำเร็จ

ผู้ประกอบการสถานประกอบการสปามาตรฐาน ค.

สถานประกอบการสปามาตรฐาน ค. ตั้งอยู่ในจังหวัดระยอง ซึ่งเป็นสถานประกอบการสปามาตรฐาน ประเภทเดย์สปาที่ใหญ่ที่สุดในจังหวัด ท่าเลที่ตั้งของสถานประกอบการอยู่บริเวณถนนเลียชชายหาด ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของภาคตะวันออก โดยมี คุณ ค. เป็นผู้ประกอบการ

สถานประกอบการสปามาตรฐาน ค. เน้นการสร้างจุดขายแตกต่างจากผู้ให้บริการสปาด้วยกันผ่านรูปแบบสปาธรรมชาติ เน้นความทันสมัย เพื่อเจาะกลุ่มเป้าหมายระดับล่างขึ้นไป ที่มีวิถีชีวิตและรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบสังคมเมือง ซึ่ง คุณ ค. บอกว่า แนวคิดของร้าน จะแตกต่างจากร้านในพื้นที่เดียวกัน โดยจะเน้นสัมผัสจากธรรมชาติ ความสบาย สะอาด ทันสมัย และปลอดภัย ซึ่งต่างจากสปาทั่วไปที่มักเน้นแนวคลาสสิก เน้นความเป็นไทย ทางร้านจะมีความโดดเด่นด้านผลิตภัณฑ์ที่มาจากธรรมชาติ ซึ่งเป็นจุดแข็งที่แตกต่างจากคู่แข่งอื่น โดยสถานประกอบการสปามาตรฐาน ค. เปิดให้บริการสปาเพื่อสุขภาพและความงามเต็มรูปแบบครบวงจร ตั้งแต่การนวดหน้า นวดตัว ชวนำ นวดแผนไทย และยังมีการจำหน่ายผลิตภัณฑ์เพื่อนำกลับไปใช้เองที่บ้าน (Home

Spa) อีกด้วย คุณ ค. บอกว่าลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการสปาของทางร้านส่วนใหญ่ เป็นนักท่องเที่ยวแถบเอเชีย อัตราเข้าใช้บริการอันดับหนึ่ง ได้แก่ ช่างกง รองลงมา คือ ไต้หวัน และเกาหลี ส่วนที่เหลือจะเป็นลูกค้าจากยุโรปและออสเตรเลีย ดังนั้น จะพบว่า นอกจากการบริการที่ดีแล้ว ผู้ประกอบการยังต้องมีความสามารถในการติดต่อสื่อสารภาษาต่าง ๆ กับลูกค้าได้เป็นอย่างดีอีกด้วย

ในช่วงแรกของการดำเนินงานนั้น คุณ ค. บอกว่า เงินทุนส่วนใหญ่ เป็นเงินทุนส่วนตัว ซึ่งช่วงแรกมีค่าใช้จ่ายสูงมาก ทั้งเครื่องมือ อุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ที่ให้บริการ รวมไปถึงการตกแต่งร้านที่ต้องพิถีพิถันในทุกรายละเอียด เพื่อให้เกิดความแตกต่าง และมีบรรยากาศที่ผ่อนคลาย ในรูปแบบสปาธรรมชาติ สำหรับการบริหารการเงินและการบัญชีนั้น คุณ ค. จะเป็นผู้ดูแลบัญชีต่าง ๆ ทั้งหมด โดยจะมีการบันทึกในระบบคอมพิวเตอร์ทุกครั้งที่มีรายรับ และรายจ่ายเกิดขึ้น สภาพคล่องทางการเงินค่อนข้างดีมาก คุณ ค. บอกว่าในอนาคตมีแผนที่จะขยายสาขาไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในภาคตะวันออกอีกด้วย ซึ่งขณะนี้กำลังมองหาทำเลที่เหมาะสมสำหรับการขยายสาขาต่อไป

การคัดเลือกพนักงานให้บริการจะเน้นผู้ที่อยู่ในพื้นที่เป็นหลัก เพื่อสร้างระบบการบริหารจัดการในร้านให้มีประสิทธิภาพ ลดแรงกดดันจากสภาพการจราจรที่ส่งผลกระทบต่อพนักงานผู้ให้บริการ ซึ่งจะมีผลไปสู่การให้บริการที่ดีแก่ลูกค้าลดลง ดังนั้นแม้ว่าพนักงานจะมีประสบการณ์ในการนวดบำบัดอยู่แล้ว แต่ก็จะต้องมาปรับให้เข้ากับแนวทางการดำเนินงานของร้าน โดยจะจัดให้มีการฝึกอบรมในระยะเริ่มแรกทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติเป็นเวลา 1 เดือน ซึ่งเป็นหลักสูตรรวบรัด นอกจากนี้จะมีการจัดส่งพนักงานเข้ารับการฝึกอบรมจากแหล่งภายนอก เพื่อพัฒนาและเพิ่มพูนทักษะ ความรู้ ความสามารถ และเรียนรู้วิธีการนวดแบบใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่อง โดย คุณ ค. กล่าวว่าหัวใจสำคัญ ของการดำเนินธุรกิจสถานประกอบการสปา คือ พนักงานที่ให้บริการ ซึ่งเป็นผู้ที่ทำให้ลูกค้าพึงพอใจและกลับมาใช้บริการอีก ถึงแม้จะตกแต่งร้านสวยงาม มีบรรยากาศเลิศหรู แต่หากพนักงานไม่สามารถสร้างความประทับใจให้กับลูกค้าได้ ก็ถือว่าไม่ประสบความสำเร็จ ในทางตรงกันข้ามถ้าลูกค้าพอใจก็จะบอกกันปากต่อปาก ทำให้มีลูกค้าเพิ่มมากขึ้น พนักงานที่ให้บริการต้องมีใจรักในงานบริการ ต้องใส่ใจและให้ความสำคัญในทุกขั้นตอนการให้บริการ คุณ ค. บอกว่าปัญหาของธุรกิจสปาที่สำคัญในปัจจุบัน คือ พนักงานด้านการนวดหรือเทอราปีสต์มีการหลั่งไหลเข้าไปทำงานในต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ซึ่งพนักงานนวดแต่ละคนนั้นผ่านการลงทุนด้านการฝึกอบรมจากผู้ประกอบการไทยจนมีความเชี่ยวชาญเป็นอย่างดี การสูญเสียแรงงานจำนวนมาก และบ่อยครั้ง ทำให้สปาในประเทศมีปัญหาคุณภาพที่ไม่สม่ำเสมอ และมีค่าใช้จ่ายในการลงทุนด้านการฝึกอบรมบุคลากรสูงมาก ซึ่งเป็นความเสียหายอย่างรุนแรงของธุรกิจ

สำหรับกลยุทธ์การตลาดนั้น คุณ ค. จะมีการนำผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ ๆ มาเป็นจุดขาย เพื่อสร้างการรับรู้สู่เป้าหมาย และสร้างความแตกต่างด้านการบริการ ด้วยการนำคุณสมบัติพิเศษของ

สมุนไพรไทยต่าง ๆ ที่เป็นสูตรเฉพาะมาผนวกกับการทำสปา โดยกำหนดระยะเวลาส่งเสริมการขาย ช่วงแรกเพียง 1 เดือน และหลังจากนั้นจะมีการให้บริการเฉพาะลูกค้าที่ยังมีความสนใจอยู่ ซึ่งทางร้านเน้นการทำการตลาดระยะสั้น (Quick Marketing) เพราะเห็นผลแบบทันที และเป็นการสร้างกระแสตอบรับในระยะเวลาอันรวดเร็วและได้ผล โดย คุณ ก. กล่าวว่า แผนการตลาดของทางร้านนั้นจะมุ่งเน้นการรักษาฐานลูกค้าเดิม (Customer Relationship Management: CRM) โดยการจัดทำบัตรสมาชิก เพื่อใช้เป็นส่วนลดในการเข้ารับบริการต่าง ๆ และสามารถสะสมยอดการใช้งานเพื่อแลกกับ โปรโมชันพิเศษที่ทางร้านจัดขึ้นในแต่ละช่วงเวลา

ทางร้านจะทำการประชาสัมพันธ์หลายด้าน เช่น การออกบู๊ธงานแสดงสินค้าเพื่อแนะนำผลิตภัณฑ์และการให้บริการต่าง ๆ ของร้าน ซึ่งเป็นการขยายฐานลูกค้าให้มีการรับรู้และเป็นที่รู้จักมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นการสำรวจความคิดเห็นลูกค้าเพื่อนำมาพัฒนาผลิตภัณฑ์และการบริการให้สอดคล้องกับความต้องการ และยังเป็นการสร้างพันธมิตรระหว่างผู้ประกอบการสปาด้วยกันอีกด้วย นอกจากนี้ ยังใช้กระแสการบอกต่อของลูกค้า (Word of Mouth) เพื่อช่วยขยายฐานลูกค้าให้กว้างขึ้น ซึ่ง คุณ ก. มีความเห็นว่าการบอกต่อกันของลูกค้านั้นมีอิทธิพลมากกว่าการใช้สื่อโฆษณาใด ๆ เหตุผลที่ยังไม่มุ่งเน้นการโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ โฆษณานั้น เนื่องจาก คุณ ก. มองว่ายังไม่คุ้มค่าเมื่อเทียบกับขนาดธุรกิจ เพราะมีค่าใช้จ่ายสูง

สำหรับระเบียบข้อบังคับสถานประกอบการสปามาตรฐานนั้น ต้องปฏิบัติตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข 2547 คือ มาตรฐานด้านสถานที่ มีทำเลที่เหมาะสม มีระบบระบายอากาศ ระบบกำจัดสิ่งปฏิกูล มีห้องน้ำห้องส้วมที่ดี ไม่มีลักษณะขัดกับศีลธรรม ต้องจัดให้มีเครื่องแบบพนักงานที่เหมาะสม มีป้ายชื่อ ต้องจัดให้มีบริการนวดเพื่อสุขภาพ มีธุรกิจการใช้น้ำเพื่อสุขภาพ และมีบริการเสริมอื่นอีก 3 รายการ เวลาให้บริการคือ 8 โมงเช้าถึง 4 ทุ่ม ต้องทำทะเบียนประวัติ ขณะที่มาตราฐานด้านความปลอดภัยนั้นจะต้องมีผู้ดูแลเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ กรณีเครื่องอบความร้อน อบไอน้ำ นอกจากนี้ ยังต้องมีเครื่องวัดและควบคุมอุณหภูมิโดยอัตโนมัติ เครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์ต่าง ๆ ต้องสะอาดปลอดภัย โดยกระทรวงสาธารณสุขจะมีคณะกรรมการตรวจและประเมินมาตรฐานสถานประกอบการทั้งในส่วนกลางและภูมิภาคเข้ามาตรวจสอบ

ผู้ประกอบการสถานประกอบการสปามาตรฐาน.ง.

สถานประกอบการสปามาตรฐาน.ง. ตั้งอยู่ในจังหวัดจันทบุรี มีทำเลที่ตั้งของสถานประกอบการบริเวณใจกลางเมือง ในย่านการค้าสำคัญ โดยมี คุณ.ง. เป็นผู้ประกอบการ ลักษณะธุรกิจเป็นธุรกิจครอบครัว โดยสมาชิกในครอบครัวจะช่วยกันบริหารจัดการ เงินลงทุนเป็นเงินทุนส่วนตัวทั้งหมด ซึ่ง คุณ.ง. บอกว่า ทำเลที่ตั้งของร้านนั้นเป็นทำเลที่ดี เหมาะแก่การดำเนินกิจการสปา โดยได้ดัดแปลงมาจากตึกแถวที่เป็นมรดกตกทอดจากพ่อแม่สามี ประกอบกับมองเห็นว่า

ธุรกิจสปาเป็นธุรกิจที่มีอัตราการเจริญเติบโตสูงในอนาคต จึงได้หันมาประกอบธุรกิจนี้ในช่วงปี 2547 จนถึงปัจจุบัน

คุณ ง. กล่าวว่า ในช่วงแรกมีค่าใช้จ่ายสูงมาก เพราะต้องเริ่มต้นใหม่ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็น การตัดแปลงสถานที่จากตึกแถวมาเป็นร้านสปาอย่างที่เห็นในปัจจุบัน การตกแต่งภายใน เครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งล้วนแต่มีค่าใช้จ่ายสูงทั้งสิ้น โดยทางร้านจะเน้นการทำสปาไทยโดยนำสมุนไพรไทยกว่า 100 ชนิดมาใช้ในการให้บริการ การตกแต่งเน้นจุดขายความเป็นไทย ตกแต่งด้วยต้นไม้ไทย และดอกไม้ไทยที่มีกลิ่นหอม ลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการส่วนมากเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย ประมาณ 75 % สำหรับลูกค้าชาวต่างชาติ ส่วนใหญ่จะอยู่ในกลุ่มเอเชีย ฮองกง เกาหลี ญี่ปุ่น ไต้หวัน และสาธารณรัฐประชาชนจีน นอกนั้นก็จะมีแถบยุโรป รัสเซีย บ้างแต่ไม่มาก

ในช่วงแรก คุณ ง. ได้เข้าฝึกอบรมหลักสูตร โครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่จากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งหลักสูตรระยะสั้น และหลักสูตรระยะยาว เพื่อให้สามารถให้บริการแก่ลูกค้าได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย และเป็นการเพิ่มพูนความรู้ในการประกอบธุรกิจ ในการจัดการด้านการตลาด การเงิน การผลิต และการบริหารทรัพยากรมนุษย์ นอกจากนี้ ยังเป็นการเพิ่มความรู้ ความเข้าใจใน โครงสร้างของธุรกิจสปา การลงทุนทำธุรกิจสปาอย่างไรให้ประสบความสำเร็จ การพัฒนาเมนูให้บริการ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ตรงกับความต้องการของลูกค้าและตลาด วิธีการเข้าถึงลูกค้า กลุ่มเป้าหมาย วิธีการคัดเลือกผลิตภัณฑ์สปา เป็นต้น ซึ่งทางร้านจะไม่มีพนักงานนวดจากภายนอกเลย แต่จะเป็นญาติ ๆ ทั้งหมด โดยทุกคนจะต้องเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรต่าง ๆ เช่น การนวดบำบัด นวดไทย นวดผ่อนคลาย นวดโดยอาศัยกลิ่นบำบัด นวดโดยอาศัยน้ำบำบัด นวดสมุนไพร เป็นต้น จนมีความเชี่ยวชาญเป็นอย่างดี และมีใบประกาศนียบัตรจากสถาบันที่ได้รับ การรับรองมาตรฐาน จึงจะสามารถให้บริการลูกค้าได้ พนักงานทุกคนจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ทางร้านกำหนดขึ้น ต้องตระหนักและใส่ใจในการให้บริการแก่ลูกค้า ความสะอาดต้องมาก่อนเป็นอันดับแรก ต้องมีการตรวจเช็คสภาพผลิตภัณฑ์ เครื่องมือและอุปกรณ์ในการให้บริการว่ามีคุณภาพสูงสุด พนักงานทุกคนจะต้องสามารถให้คำแนะนำและบอกความแตกต่างของผลิตภัณฑ์และบริการแต่ละแบบได้อย่างชัดเจน เพื่อให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเหมาะสมกับความต้องการของลูกค้า

การบริหารจัดการต่าง ๆ ภายในร้านจะเป็นลักษณะการบริหารงานแบบครอบครัว ทุกคนต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สำหรับด้านการเงินและการบัญชีนั้น คุณ ง. จะให้ลูกสาว ซึ่งจบปริญญาตรีด้านการเงินและการบัญชี มาดูแลในส่วนนี้ โดยจะมีการสรุปรายรับ รายจ่าย ในแต่ละเดือน ทำให้ทราบได้ว่าในช่วงเวลาใดมียอดขายสูง และช่วงเวลาใดมียอดขายต่ำ เพื่อให้สามารถวางแผนการทำการตลาดได้อย่างเหมาะสม สภาพคล่องทางการเงินค่อนข้างดีมาก มีเงินทุนหมุนเวียนสำรองเข้าออกตลอดเวลา เนื่องจากมีลูกค้าประจำเข้ามาใช้บริการอย่างต่อเนื่อง และมีการบอกปาก

ต่อปาก ทำให้มีลูกค้ากลุ่มใหม่เพิ่มขึ้นอยู่ตลอด โดยกลยุทธ์การตลาดที่ทางร้านนำมาใช้ คือ การทำบัตรส่วนลดสำหรับสมาชิก โดยจะบันทึกข้อมูลทุกครั้งของลูกค้าเข้ามาใช้บริการ แต่จุดขายที่สำคัญของทางร้าน คือ จะให้โปรโมชันส่วนลดพิเศษแก่ลูกค้าที่สามารถชักชวนลูกค้าอื่นให้เข้ามาใช้บริการใหม่ โดยจะใช้ระบบสะสมแต้ม คือ ถ้าเป็นสมาชิกปกติ จะได้รับส่วนลด 5 % แต่หากแนะนำลูกค้ามาใช้บริการได้ 5 คน ก็จะได้รับส่วนลดเพิ่มขึ้นอีก 5 % โดยสามารถสะสมส่วนลดได้สูงสุดคือ 30 % ซึ่งกลยุทธ์นี้เห็นผลได้อย่างรวดเร็วและชัดเจนมาก โดยวัดได้จากจำนวนลูกค้าที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผู้วิจัยได้สอบถาม คุณ จ. ว่าคุ้มค่าหรือไม่สำหรับการใช้กลยุทธ์การตลาดแบบนี้ เพราะอาจเสี่ยงกับการขาดทุนหรืออาจได้รับกำไรน้อยลง คุณ จ. บอกว่า ถ้ามองในระยะสั้นจะคิดแบบนี้ แต่หากมองในระยะยาว วิธีนี้เป็นการขยายฐานลูกค้าได้อย่างดี เพราะเรามั่นใจในการบริการ และจุดขายในการสร้างความแตกต่างของทางร้าน คือ การนวด บริการและบรรยากาศการตกแต่งร้านที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ และให้ความสำคัญในเรื่องการรักษาความสะอาดและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในการนวดอย่างสม่ำเสมอ

สำหรับการให้ความช่วยเหลือจากภาครัฐ คุณ จ. กล่าวว่า ภาครัฐจะให้การสนับสนุนในด้านการประชาสัมพันธ์ส่งเสริมธุรกิจ ตลอดจนให้การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับเอกสารที่จะขอเปิดดำเนินกิจการ เพื่อให้ธุรกิจสปาของประเทศไทยเป็นที่ยอมรับในด้านคุณภาพ และการให้บริการทั้งชาวไทยและต่างชาติ แต่อย่างไรก็ตาม คุณ จ. บอกว่า ผู้ประกอบการต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบที่สำนักงานสาธารณสุขกำหนดขึ้นอย่างเคร่งครัด เพื่อให้ธุรกิจสปาไทยสามารถแข่งขันในตลาดได้อย่างยั่งยืน และสามารถสร้างมาตรฐานเป็นที่ยอมรับทั้งกับลูกค้าชาวไทยและชาวต่างประเทศ

ผู้ประกอบการสถานประกอบการสปามาตรฐาน จ.

สถานประกอบการสปามาตรฐาน จ. ตั้งอยู่ในกิ่งอำเภอเกาะช้าง จังหวัดตราด ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของภาคตะวันออก และประเทศไทย รัฐบาลให้การสนับสนุนและพัฒนาพื้นที่เฉพาะเพื่อการท่องเที่ยวเกาะช้าง ทำให้นักธุรกิจและผู้ประกอบการมีความตื่นตัวในการประกอบธุรกิจเกี่ยวกับที่พักและการบริการเป็นจำนวนมาก ทำให้ที่ตั้งสถานประกอบการเป็นย่านที่มีชาวต่างชาติอาศัยอยู่มาก และลูกค้าที่เป็นคนไทยระดับเอ และบีบวกขึ้นไป มีสิ่งอำนวยความสะดวก และการคมนาคมสะดวกสบาย โดยมี คุณ จ. เป็นผู้ประกอบการ

ด้านบรรยากาศร้านเน้นบรรยากาศสบาย ๆ ภายใต้การตกแต่งที่ใช้ดอกไม้ไทย กลิ่นไทย ในบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติ เพื่อให้ลูกค้าได้สัมผัสกับกลิ่นอายของความหอมแบบไทย มีการนำสมุนไพรมาจัดตกแต่ง มีมุน้ำตกจำลอง เพราะเสียงน้ำไหลจะสร้างความรู้สึกผ่อนคลายและสดชื่น รวมทั้งห้องที่ให้บริการทุกห้องจะใช้วัสดุก่อสร้างด้วยไม้ซดมัน ตกแต่งและโปรยด้วยดอกกล้วยไม้

สีม่วง และปูพื้นด้วยไม้ ในรูปแบบบ้านไทยประยุกต์ เพื่อสื่อถึงเอกลักษณ์ไทยอย่างแท้จริง

การดำเนินธุรกิจสถานประกอบการสปามาตรฐานนั้น คุณ จ. บอกว่า ต้องใช้เงินลงทุนสูงมาก เพราะบรรยากาศและการตกแต่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ลูกค้าเกิดความประทับใจ ซึ่งเงินลงทุนทั้งหมดเป็นทุนส่วนตัว การจัดการการเงินและการบัญชี จะมีผู้จัดการคอยดูแล และตรวจสอบรายรับ รายจ่าย ทำบัญชีสรุปผลการดำเนินงาน โดยผลประกอบการร้านนั้นถือว่าอยู่ในระดับที่ดี มีสภาพคล่องทางการเงินดี มีเงินทุนสำรองหมุนเวียนเข้าออกอยู่ตลอด ซึ่งจะมีการวางแผนธุรกิจเป็นรายไตรมาส เพื่อให้กำหนดกลยุทธ์การดำเนินงานได้สอดคล้องกับสภาพตลาดและการแข่งขันในขณะนั้น

สำหรับจุดขายของทางร้าน คุณ จ. กล่าวว่า สปาที่ได้มาตรฐานนั้น มาจากปัจจัยสำคัญ 4 ด้านคือ หนึ่ง สภาพแวดล้อม บรรยากาศและการตกแต่ง คือ เข้ามาแล้วรู้สึกผ่อนคลาย เจอน้ำตก ต้นไม้ขนาดใหญ่ สีเขียวชอุ่ม สถานที่เป็นธรรมชาติ สอง คือ ผลิตภัณฑ์ที่นำมาให้บริการ ต้องเป็นธรรมชาติมากที่สุด มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เพราะฉะนั้น สปา ทรีตเมนต์ จะเน้นเรื่องของผลิตภัณฑ์ประเภทที่มาจากธรรมชาติจริง ๆ ไม่ว่าจะ เป็นน้ำผึ้งก็จะเป็นน้ำผึ้ง ลำไยจากจังหวัดเชียงใหม่ ที่วิจัยแล้วพบว่านักท่องเที่ยวให้ความนิยมมาก สาม คือ การบริการที่ต้องดีตั้งแต่ลูกค้าเข้ามาเห็นสปาเป็นก้าวแรก จนกระทั่งออกจากสปา ต้องมีคนคอยทักแคะให้ข้อมูลตลอดเวลา และสุดท้ายเรื่องของความรู้ของบุคลากร เพราะสปาเป็นงานบริการ พนักงานจึงเป็นหัวใจสำคัญ ต้องมีการอบรมให้ความรู้ การให้บริการจะต้องออกมาด้วยความประณีต พนักงานทุกคนต้องมีความรู้ที่ถูกต้อง เริ่มตั้งแต่การคัดสรรพนักงานจะเน้นผู้มีประสบการณ์อย่างน้อย 3 ปีขึ้นไปเป็นเกณฑ์ และนำมาปรับรูปแบบการนวดให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยต้องผ่านการทดสอบด้านทฤษฎีและปฏิบัติก่อนที่จะให้บริการลูกค้าจริง เพื่อรักษามาตรฐานในด้านการบริการ สำหรับพนักงานที่ผ่านงานแล้วจะต้องผ่านการทดสอบเป็นระยะ ๆ เพื่อให้เกิดความเป็นเลิศด้านบริการ โดยมีนโยบายหลักไม่รับบริการนอกสถานที่เพื่อความปลอดภัยของพนักงาน ซึ่งเป็นสิ่งที่สถานประกอบการสปามาตรฐาน จ. เน้น และสร้างความแตกต่างในตลาด

คุณ จ. กล่าวว่า ปัจจุบันธุรกิจสปาเติบโตขึ้น เนื่องจากสามารถขยายฐานจากลูกค้าระดับบนลงมายังลูกค้าระดับกลาง จำนวนสถานประกอบการสปาจึงเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยังมีการขยายตลาดมาสู่ระดับล่าง เนื่องจากมีร้านเสริมสวยจำนวนมาก เปิดให้บริการสปาเสริมขึ้นมาในร้าน ทำให้เกิดการแข่งขันอย่างรุนแรงในธุรกิจ ผู้ประกอบการต้องพยายามสร้างจุดขายและความแตกต่างในการให้บริการ คุณ จ. ใช้กลยุทธ์การตลาดด้วยวิธีการบอกปากต่อปาก (Buzz) มุ่งเน้นต่อยอดแบรนด์สปาที่บริการด้วยสมุนไพรไทยประยุกต์เป็นสูตรเฉพาะ รวมทั้งสร้างความแตกต่างด้วยการนำความรู้จากตะวันตกและตะวันออกมาผสมผสาน และพัฒนาให้เป็น

รูปแบบเฉพาะ สร้างความแปลกใหม่ให้กับลูกค้าชาวต่างชาติซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายหลัก เท่าที่ผ่านมามีการตอบรับจากลูกค้าที่เป็นต่างชาติเข้ามาใช้บริการกว่า 70 % ส่วนใหญ่ลูกค้าฝรั่งจะชอบสมุนไพรไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนวดแผนไทย และผ้าเท้าจะเป็นที่ต้องการของลูกค้าชาวต่างชาติมากเป็นพิเศษ ในการให้บริการแต่ละครั้งจะมีการบันทึกข้อมูลในฐานข้อมูลลูกค้า ซึ่งทุกคนที่เข้ามาใช้บริการจะได้รับบัตรสมาชิก เพื่อใช้เป็นส่วนลดในการใช้บริการครั้งต่อไป ข้อมูลลูกค้านั้นมีประโยชน์อย่างมากในการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ โดยจะมีการส่งข้อมูลให้แก่ลูกค้าทุกครั้งที่มีโปรโมชั่นใหม่ ๆ เกิดขึ้น

สถานประกอบการสปามาตรฐาน จ. มีจุดเด่น คือ การนำเอาสมุนไพรไทยซึ่งเป็นภูมิปัญญาชาวบ้านมาเป็นผลิตภัณฑ์หลักที่ใช้ในสปา โดยสมุนไพรส่วนใหญ่ใช้มะกรูด มะกอก และประคำดีควาย มาผสมกันเพื่อใช้ในบริการสปา สำหรับการกวดจุดในรูปของอินเดีย แบบ Sport Massage Aroma จะใช้ผลิตภัณฑ์ที่สกัดมาจากเมล็ดดอกทานตะวัน เป็นต้น นอกจากนี้ จะใช้กลยุทธ์ไอเอ็มซี (Integrated Marketing Communication) หรือการตลาดแบบผสมผสานกลยุทธ์ทุกรูปแบบ ซึ่งมีทั้งการโฆษณาผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ที่เป็นหนังสือท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ การจัดทำแผ่นพับ การเปิดเว็บไซต์เพื่อโฆษณาสินค้า และมีการออกบูธในงานแสดงสินค้าสุขภาพและการท่องเที่ยว เป็นต้น

นอกจากนี้ ในส่วนการบริการจะมีความพิเศษตรงที่มีการพูดคุยกับลูกค้าแต่ละคนถึงโรคประจำตัวที่เป็นอยู่ เพราะกลิ่นสมุนไพรอาจสร้างความรู้สึกที่ไม่ดีสำหรับโรคบางชนิด เรื่องสภาพผิว รวมทั้งความต้องการของลูกค้าที่แท้จริง โดยจะมีบริการตั้งแต่หน้า ตัว และเท้า ซึ่งจะใช้เวลาทั้งหมด ประมาณ 3 - 4 ชั่วโมง คุณ จ. กล่าวต่อไปว่า บริการที่มีอยู่หลากหลายแบบนี้จะให้ลูกค้าเป็นผู้ที่เลือกเอง อาทิ การนวดแบบผ่อนคลายร่วมกับเสียงเพลง โดยการผสมผสานให้กลมกลืนกันหรือบริการนวดในรูปแบบอะโรมา สวีดิช สปอร์ต หรือแม้กระทั่งบาหลี สไตล์อินเดีย สำหรับขั้นตอนการบริการนั้นจะเริ่มตั้งแต่หน้า โดยจะเช็คสภาพของผิวหน้าก่อนว่าแห้งหรือมันก็เปอร์เซ็นต์ และจะให้ลูกค้าเลือกกลิ่นสมุนไพรตามความชอบ โดยจะมีทั้งตัวรักษาและตัวบำรุงควบคู่กันไป จากนั้นจะลงไปที่ตัว ซึ่งจะมีการขัด แวกซ์ ด้วยพืชสมุนไพร และแช่น้ำนม มาถึงที่เท้ามีการแช่เกลือ นำนม ทำให้เซลล์ที่เสื่อมสภาพหลุดออก สร้างความชุ่มชื้นให้มากยิ่งขึ้น

สำหรับการส่งเสริมและความร่วมมือจากภาครัฐ จะเน้นการประชาสัมพันธ์ธุรกิจสปาไทย ในสื่อต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ มีการพัฒนาและปรับปรุงเว็บไซต์เพื่อให้บริการแก่ผู้ประกอบการธุรกิจสปา การสนับสนุนให้เข้าร่วมงานแสดงสินค้าต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สปาไทยเป็นที่รู้จักแพร่หลายและกระตุ้นให้ชาวต่างชาติเข้ามาใช้บริการมากยิ่งขึ้น